

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது

இலங்கையில் வெளியாகும் ஒரே சோசலிஸ்ட் தமிழ் பத்திரிகை

மாத இதழ் 487

1998 ஏப்பிரல்

ரூபா 8.00

உள்ளே

- ஏகாதிபத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளின் "தீர்வு" தாகம் 2
- இந்திய வலதுசாரி அரசாங்கம் முழுத் துணைக் கண்டத்துக்கும் ஒரு எச்சரிக்கை 4-5
- தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் படிப்பினைகள் 6-7
- இனவாத யுத்தத்துக்கு 25 வருடங்கள் 8-9
- நள்ளிரவு குழந்தைகள்: தடையும் எதிர்ப்பும் 14
- புதிய ஜனநாயகக் கட்சி தோட்டத்துறையில் செய்வது என்ன? 15
- விடுதலைப் புலிகள் மீதான அரசின் தடையின் பின்னணியில் 17

பூகோளமயமாக்கமும்
அனைத்துலகத்
தொழிலாளர் வாக்கமும்
10-12 பக்கம்

தபால் ஊழியர் போராட்டம் அடித்து கூறு வது :

தொழிலாளர் போராட்டங்களுக்கு சோசலிச வேலைத்திட்டம் அவசியம்

கடந்த சில கிழமைகளாக பல வேலைத் தலங்களிலும் தொழிலாளர் பிரச்சாரங்கள் வெடித்துக் கிளம்புவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கம் இவற்றில் சிலவற்றை தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களின் உதவியோடு நிறுத்திக் கொண்ட அதே வேளையில் ஏனையவை

தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களினாலேயே தடம் புரளச் செய்யப்பட்டன.

• 17 கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் மேலதிக நேர வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கிய அஞ்சல் தொலை தொடர்பு உத்தியோகத்தர்கள் சங்கம் பல கோரிக்கைகளின் மீது அரசாங்கத்துடன் சமரசத்துக்கு வந்த அதே வேளையில் தபால் மா அதிபரை பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் தடம்புரண்டு போயுள்ளது. தபால் மா அதிபரின் செடுபிடி வேலைகளால் தபால் ஊழியர்கள் பிரச்சினைகளை எதிர்ப்போக்கிக் கொண்டுள்ளதாக இந்த யூ.பி.ஓ. தலைவர்கள் கூறிக்கொண்டுள்ளனர். இரண்டு மாதங்களை எட்டிப் பிடித்துள்ள இந்தப் பிரச்சார இயக்கத்தை நசுக்கித் தள்ளிவிட பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கம் ஏப்பிரல் 20 திங்கட்கிழமை நள்ளிரவில் இருந்து மத்திய தபால் பரிவர்த்தனை நிலையத்தினுள் இராணுவத்தையும் பொலிசையும் இறக்கியுள்ளது. இந்தப் பிரச்சார இயக்கத்தை நசுக்கிவிடும் கடைகெட்ட இலக்குடன் சிலர் அஞ்சல் தொலை தொடர்பு உத்தியோகத்தர்கள் சங்க அங்கத்தவர்கள் வேலை செய்வோரைத் தாக்கினர் என்ற பொய் குற்றச்சாட்டை சுமத்தியுள்ளனர். எனினும் அஞ்சல் தொலை

மத்திய தபால் பரிவர்த்தனை நிலையத்தின் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ள ஆயுதம் தாங்கிய பொலிசார்

தொடர்பு உத்தியோகத்தர்கள் சங்க அதிகாரிகள் தபால் ஊழியர்களுக்கு எதிராக அரசு பலத்தை கட்டவிழ்ப்பது பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றனர். தபால் மா அதிபர் கொட்டகதெனியவை இரண்டு வாரங்களுக்குள் பதவி நீக்கம் செய்வதாக வாக்குறுதியளித்தால் மேலதிக நேர வேலைநிறுத்தத்தை நிறுத்துவதாக இச்சங்கம் ஏப்பிரல் 22ம் திகதி வெளியிட்ட அறிக்கையில் அறிவித்ததோடு இலங்கை வங்கி ஊழியர் சங்கம், டெலிகொம் தொழிற்சங்கம் உட்பட்ட

தொழிற்சங்க கூட்டுக் கமிட்டி இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக பிரச்சாரத்தில் இறங்க விருப்பம் தெரிவித்துள்ளது.

• ஏப்பிரல் — ம் திகதி தொடக்கம் மூன்று நாட்கள் சுசுவீன விடுமுறையில் சென்ற தாதிகள் ஏப்பிரல் 17ம் திகதியில் இருந்து 17 கோரிக்கைகளை வெற்றி கொள்ள வேலைநிறுத்தத்தை ஆரம்பித்ததாக அரசாங்க சேவை தாதிகள் சங்கம்

19ம் பக்கம் பார்க்க

அஞ்சல் தொலைத் தொடர்பு உத்தியோகத்தர்கள் சங்க அலுவலர்களை பொலிசார் கைது செய்து சிறைப்படுத்தியதை வன்மையாகக் கண்டனம் செய்யும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அவர்களை உடன் விடுதலை செய்யுமாறு வேண்டுகின்றது. பொலிசாரும் ஆயுதப் படைகளும் மத்திய தபால் பரிவர்த்தனை நிலையத்தில் நடத்திய ஆக்கிரமிப்பும் அத்தியாவசிய சேவைப் பிரகடனமும் அ.தொ.தொ.உ. சங்க தலைவர்களின் தொழிற்சங்கவாதத்தின் வங்குரோத்தினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்தச் சம்பவத்துக்கு முன்னதாக தொழிலாளர் பாவை முன்பக்கத் தலப்புச் செய்தியாக அச்சிட்ட அரசியல் ஆய்வு புதிய அரசியல் முன்னோக்கினதும் தலைமையினதும் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

ஆர்.

உலக சோசலிச வெப் நிலையத்துக்கு நல்வரவு கூறுவோம்!

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு உலக சோசலிச வெப் நிலையத்தை கடந்த பெப்பிரவரி 14ம் திகதி அமைத்துக் கொண்டுள்ள செய்தியை சோசலிச சமத்துவக் கட்சியினராகிய நாம் எமது மார்ச் தொழிலாளர் பாவையில் அறிவித்திருந்தோம். இது 24 மணித்தியாலும் கரும் தொடர்பு கொள்ளத்தக்கது. அதற்கு நல்வரவு கூறும் வகையில் நாம் விடுக்கும் அறிக்கை வருமாறு :

உலக சோசலிச வெப் நிலையத்தின் அபிவிருத்தியோடு அது உலகின் முக்கிய நிகழ்வுகள், அரசியல், கலாச்சார, வரலாற்று, தத்துவ சம்பவங்கள் மீதான கருத்துக்கள், சோசலிச இயக்கத்தின் மரபுரிமை தொடர்பான பத்திரங்கள், ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கும். இந்த உலக சோசலிச வெப் நிலையமானது (WSWS) அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கம் முகம் கொடுக்கும் தீர்க்கமான விவகாரங்கள் மீதான ஒரு கலந்துரையாடல் நிலையமாகவும் பணியாற்றும். இறுதியாக நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக்

குழு சோசலிச புரட்சியின் உலகக் கட்சி என்ற வகையில் அரசியல் மரபுரிமைகளையும் முன்னோக்குகளையும் விளக்கும்.

இன்று பெரிதும் அவசியமாகியுள்ள சமகால சமுதாயத்தின் புத்திக் கூர்மையான மதிப்பீடுகளை இட்டுநிரப்ப உதவுவதே WSWSன் நோக்கம். இன்றைய சமூக வாழ்க்கை நிலைமைகளுடனும் வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் பிற்போக்குத் தன்மையை செயற்பாடுகளுடனும் வெறுப்பு அடைந்துள்ள பரந்த மக்களுடன் அது பேசுகின்றது.

உலக சோசலிச வெப் நிலையம் சமூக சமத்துவ மயின் மையினதும் சில செல்வந்தர்களினால் பிரித்து வைக்கப்பட்டு அதிருப்தி கொண்டுள்ள உலகின் பரந்த மக்களுக்கு அரசியல் தகவமைவினையும் முன்னோக்கினையும் வழங்கும். நிதி நெருக்கடி தொடக்கம் இராணுவவாதம், யுத்தத்தின் வெடிப்பு வரையிலான மாபெரும் குமுறல்கள் இன்றைய வர்க்க உறவுகளின் நிலைமையை உடைத்து எறிகையில் WSWS ஒரு அரசியல்

நெறிப்படுத்துக்கான மூலத்தை வழங்கும். இதன் உரிமையாளர்கள் அனைத்து நாடுகளிலும் வேலையின்மை, குறைந்த சம்பளம், சிக்கனக் கொள்கை, ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பிரமாண்டமான போராட்டங்களை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். எவ்வாறெனினும் WSWS இந்தப் போராட்டங்களின் வெற்றி ஒரு சோசலிச அரசியல் இயக்கத்தினதும் ஒரு மார்க்சிச அரசியல் முன்னோக்கினதும் செல்வாக்கின் வளர்ச்சியில் இருந்து பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைந்து கொண்டுள்ளது என வலியுறுத்துகின்றது.

இந்த வெப் நிலையத்தின் நிலைப்பாடு முதலாளித்துவ சந்தைக்கு எதிரான ஒரு புரட்சிகர எதிர்ப்பாகும். உலக சோசலிசத்தை எந்தாபிதம் செய்வதே இதன் நோக்கு. இந்தப் பரிணாமத்திற்கான வாகனம் அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கம் என இது வலியுறுத்துகின்றது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதும் இறுதியில் முழு மனித இனத்தினதும் தலைவிதி

சோசலிசப் புரட்சியின் வெற்றியிலேயே தங்கியுள்ளது. இதன் வாதம் இதுவே.

WSWS ஒரு அரசியல், வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகவும் கலாச்சார விமர்சகராகவும் விஞ்ஞானபூர்வமான விளக்கமாகவும் புரட்சிகர மூலோபாயமாகவும் வளர்ச்சி பெறும். இதன் ஸ்தாபகர்களின் தேவை ஒரு நவீன சோசலிச தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மறுபிறப்புக்கு இன்றியமையாததாக விளங்கும் அரசியல், கலாச்சார போதனை தரத்தின் மட்டத்தை உயர்த்துவதேயாகும்.

உலக சோசலிச வெப் நிலைய ஆதரவாளர்கள் புறநிலை நிலைமையையும் நியாயமான விவாதத்தையும் தள்ளாடி செய்து விடவில்லை. இது முதலாளித்துவ அரசியலுக்கும் முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்துக்கும் ஒரு பதிலீட்டை நாளும் தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், புத்திஜீவிகளுடன் பரந்த அளவிலான கருத்துப் பரிமாற்றங்களை வரவேற்கின்றது. ஆய்வுகள், விவாதங்கள்,

18ம் பக்கம் பார்க்க

இந்திய வலதுசாரி அரசாங்கம் முழுத் துணைக் கண்டத்துக்கும் ஒரு எச்சரிக்கை

இந்தியாவின் கடந்த பொதுத் தேர்தலின் பின்னர் எந்த ஒரு கட்சியோ அல்லது முன்னணியோ ஒரு அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு அவசியமான பெரும்பான்மை ஆசனங்களைக் கொண்டிருக்காத காரணத்தினால் இரண்டு சிபிஐ-யினர் இடம்பெற்ற கயிறிழுப்புக்களின் பின்னர் வலதுசாரி பாரதீய ஜனதா கட்சி (பி.ஜே.பி.) அரசாங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டள்ளது. பி.ஜே.பி. தலைவர் அத்தல் பிஹாரி வாஜ்பாய் பிரதமராகியுள்ளார்.

இந்தியப் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகளும் அதைத் தொடர்ந்து வந்த அரசியல் நிலைமைகளும் அந்நாட்டின் எகாதிபத்தியச் சார்பு முதலாளி வர்க்க ஆட்சியின் ஈடாட்ட நிலைமையையும் பிரமாண்டமான சமூக

இந்திய வலதுசாரி அரசாங்கத்தின் முக்கிய புள்ளிகள் - அவ்வணி, வாஜ்பாய்

குமுறல் நிலைமை வெடித்துக் கொண்டுள்ளதையும் அவ்வாறே தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்கள் முன்னிலையில் இருந்து கொண்டுள்ள பாரிய அரசியல் ஆபத்துக்களையும் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டுள்ளது.

பாரதீய ஜனதா கட்சியானது ராஸ்ட்ரிய சுவயம் சேவக சங்கம் (ஆர்.எஸ்.எஸ்.) சிவசேனா போன்ற பாசிச அமைப்புக்களைக் கொண்ட 17 கட்சிகளின் முன்னணியில் இருந்து கொண்டுள்ளது. 1947ல் மகாத்மா காந்தியை படுகொலை செய்தது, இந்த ஆர்.எஸ்.எஸ்.என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த முன்னணியில் சேர்ந்து கொண்டுள்ள கட்சிகள் யாவும் இன, மத, சாதி அடிப்படையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து அமைக்கப்பட்ட கட்சிகள். இந்தப் பிரிப்பாக்குக் கட்சிகளை அரவணக்குத்துக் கொண்டுள்ள பா.ஜ.க. "ஒரே நாடு, ஒரே இனம், ஒரே கலாச்சாரம்" என்ற இந்து சோவினிச ஆத்திரமூட்டல் சுலோகத்தை முன்னெடுத்துள்ளது. இந்தியாவில் வாழும் பதினொரு கோடியே பத்து இலட்சம் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக மதவெறி இரத்தக் களிரைத் தூண்டும் இக்கட்சி, தொழிலாளர் ஒடுக்கப்படும் மக்களை ஒடுக்கித் தள்ளும் வலதுசாரி சக்திகளைக் கொண்ட ஆட்சியை நிறுவத் துடிக்கும் ஒரு கட்சியாகும்.

1996 ஜூனில் இருந்து 17 மாத காலங்கள் ஆட்சியில் இருந்துவந்த ஐக்கிய முன்னணி "இடதுசாரி" முன்னணியான முதலாளித்துவக் கூட்டின் ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை 179ல் இருந்து 98 ஆக வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இக்கூட்டின் முக்கிய கட்சியான ஜனதா தான் கட்சி 1996 தேர்தலில் 48 ஆசனங்களைப் பெற்றிருந்த போதிலும் இத்தடவை அது 6 ஆசனங்களை மட்டுமே வெற்றிகொள்ள முடிந்தது. இம்முன்னணியின் முக்கியஸ்தர்களாகவும் முற்போக்காளர்களாகவும் இந்தியன் ஸ்டாலினிஸ்டுகளால் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடப்பட்ட தெலுங்கு தேசம் கட்சித் தலைவரான சந்திரபாபு நாயுடுவின் ஆதரவுடனேயே பா.ஜ.க. அரசாங்கம் அமைத்துக் கொள்வது சாத்தியமாகியது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உத்தரவிரடை தோல்வி

காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையில் கொண்ட முன்னணிக்கு 167 ஆசனங்கள் மட்டுமே கிடைத்தது. காங்கிரசுக்கு தனித்து 141 ஆசனங்கள் கிடைத்துள்ளது. சோனியா காந்தி பிரிவு இணைந்து கொண்டதன் பின்பு துயிரிட்டுப்பட்டதாகக் கூறிக் கொள்ளப்படும் இக்கட்சி கடந்த தேர்தலிலும் பார்க்க ஒரே ஒரு ஆசனத்தை மட்டுமே கூடுதலாக வெற்றி கொண்டுள்ளது.

ஜவஹர்கால நேரு குடும்பத்தின்(காந்தி) கோட்டை எனக் கூறிக்கொள்ளப்படும் உத்தர பிரதேச ஆசனத்திற்கு சோனியா காந்தியால் தெரிவுசெய்து நியமிக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் வேட்பாளர் 23261 வாக்குக்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இது முதலாளித்துவ வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களால் பெரும் புள்ளியாக தொண்டாடப்பட்ட "சோனியா காந்தி பிரிவு"க்கு கிடைத்த ஒரு பலத்த அடியாகும்.

1996 பொதுத் தேர்தலிலும் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வி கண்டதோடு எந்த ஒரு இந்திய முதலாளித்துவக் கட்சிக்கும் புதுடில்லியில் அரசாங்கம் அமைக்கக் கூடிய அளவுக்கு பெரும்பான்மைப் பலம் கிடவில்லை. இந்நிலையில் முதலாளித்துவ ஆட்சியைப் பேணிக் கொண்டு, ஒரு முதலாளித்துவக் கூட்டரசாங்கத்தை அமைக்க முன்நின்றவை இந்த பாரதீய ஜனதா கட்சியும் இந்திய ஸ்டாலினிசக் கட்சிகளான சி.பி.ஐ.சி.பி.எம்.என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த ஸ்டாலினிசக் கட்சிகள் இரண்டும் இத்தடவையும் ஒரு முதலாளித்துவக் கூட்டரசாங்கத்தை அமைக்க முன்னின்று உழைத்துள்ளன. தேர்தல் முடிவுகள் வெளியானதும் சி.பி.ஐ.(எம்) கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் ஹரி கிருஷ்ணன் சிங் சுர்ஜித் "காங்கிரஸ் கட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் சி.பி.ஐ.(எம்) உடன்பட்டுப்போகாது விடினும் கூட இனவாத சக்திகளுடன் காங்கிரஸ் சமரசத்துக்கு சென்றாலும் அதை ஒரு இனவாதக் கட்சியாக கருதாதிருப்பதாக" அறிக்கை வெளியிட்டார். இதன்பலம் காங்கிரசுடன் கூட்டுக்கு தமது தயார் நிலையை காட்டிக் கொண்டது. மார்ச் 4ம் திகதி சி.பி.ஐ.(எம்) சி.பி.ஐ., போவார்ட் புளொக், சோசலிசக் கட்சி ஆகியன ஒன்றுகூடி எடுத்த முடிவின் பிரகாரம், "காங்கிரஸ் நிர்வாகக் கூழு கூடி எமது ஆதரவுடன் கூடிய அரசாங்கத்தை அமைக்க எமக்கு அழைப்பு விடுத்தால் எமது கருத்தை நாம் வெளியிடுவோம்" என அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

இந்த விதத்தில் ஸ்டாலினிஸ்டுகள் தோள்கொடுக்க முன்நிற்பது யாருக்கு? ஆறு மாதங்களுக்கு முன் இடதுசாரிக் கூட்டு முன்னணி அரசாங்கத்தை தூக்கிவிசிய காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம் ஒன்றுக்கேயாகும். காங்கிரஸ் கட்சி தனது கூட்டை உடைத்து, அந்த அரசாங்கத்தை வீழ்ச்சி காணச் செய்தது. பிரதமர் குஜரால் அரசாங்கமானது 40 இலட்சம் அரசாங்க ஊழியர்களது வேலையை நிறுத்தும் வெடிக்குழிமா என்ற பைத்தில் 40 வீதம் சம்பள உயர்வு உட்பட 13 கோரிக்கைகளை வழங்கிப் பின்னாங்கியமையே இதற்கான முக்கிய சட்டம் அமைத்து

தேர்தல் பகிஷ்கரிப்பு

சர்வதேச நாணய ந்தியத்தின் கட்டளையை நிறைவேற்றி, தொழிலாளர் ஒடுக்கப்படும் மக்களை அடக்குவது தொடர்பாக எந்த ஒரு பின்னடிப்பும் இருக்கக் கூடாது என்பதே காங்கிரஸ் முதலாளிகளின் நிலைப்பாடாக இருந்துவந்தது. இந்தக் காங்கிரஸ் முதலாளிகளின் கூட்டுக்குள் நுழைந்து கொள்ளத் தருணம் பார்ப்பதானது. இந்த ஸ்டாலினிசக் கட்சிகள் எகாதிபத்தியவாதிகளின் கைத்தேங்காயாக மாறி, தொழிலாளர் வர்க்கத்தை அடக்கியொடுக்க தருணம் பார்க்கின்றது என்பதற்கு புதியதோர் எடுத்துக்காட்டாகும். கடந்த தடவைகளில் முதலாளித்துவக் கட்சிகளிடம் இருந்து கிடைத்த அழைப்பை ஏற்காததன் மூலம் இழைத்த "வரலாற்று தவறை" இனிமேல் இழைப்பது இல்லை எனவும், இந்தியாவில் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் பிரதமர் பதவியை பொறுப்பேற்க தாம் ஒரேயடியாக தயாராக இருப்பதாகவும் மேற்கு வங்காள முதலமைச்சரும் சி.பி.ஐ.(எம்) தலைவருமான ஜோதிபாக இத்தடவை தேர்தல் பிரச்சாரங்களின் போது திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தினார்.

இத்தடவை பொதுத் தேர்தலில் கோடிக்கணக்கான பொதுமக்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. இது இந்திய ஆளும் வர்க்கம் தொடர்பாகவும் அது நடைமுறைக்கிட்டுள்ள எகாதிபத்திய வாதிகளின் சிபார்சுடன் கூடிய வேலைத்திட்டம் தொடர்பாகவும் பொதுமக்களுக்கு இடையே வளர்ச்சிகண்டுள்ள வெறுப்பையும் எதிர்ப்பையும் காட்டிக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவின் 93 கோடியே 60 இலட்சம் ஜனத்தொகையில் 60கோடியே 50 இலட்சம் மக்களுக்கு வாக்குரிமை இருந்து கொண்டுள்ளது. இதில் 33 கோடிக்கு சற்று அதிகமானோரே தமது வாக்குக்களை பாவித்துள்ளனர். 27 கோடி வாக்காளர்கள் வாக்களிக்கவில்லை. இந்த விதத்தில் வாக்களிக்காதோர் நூற்றுக்கு 45 வீதமாகும். 1952ல் இருந்து நடைபெற்றுள்ள 11 பொதுத் தேர்தல்களில் பொதுவாக நூற்றுக்கு 60வீதத்தினர் வாக்களித்துள்ளனர். ஆனால் இத்தேர்தலில் நூற்றுக்கு 55 வீதத்தினரே வாக்களித்துள்ளனர்.

இந்தியாவின் "சமகால கல்வி நிலையம்" என்ற அமைப்பின் சமூக விஞ்ஞானியான மஹேஷ் ரங்கராஜன் வாக்காளர்களிடையே பரந்துபோயுள்ள நம்பிக்கையின்மீதும் தொடர்பாக பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். "மொத்தத்தில் கட்சிகள் சம்பந்தமாக வாக்காளர்களிடையே ஒரு வகையான அலட்சியப் போக்குக் காணப்பட்டது." அத்தற்காரணம் காட்டுகையில் அவர்

கூறியுள்ளதாவது : "எந்த ஒரு கட்சியும் சரி தமது பிரச்சாரங்களின் போது பொதுமக்கள் முகம் கொடுக்கும் முக்கிய பிரச்சினையான அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயர்வு, வேலையின்மையின் உயர்வு, அடிப்படை வசதிகள் இன்மை பற்றி ஒரு வார்த்தை தன்னும் கூறாததினால் பொதுமக்கள் ஆத்திரமடைந்துள்ளார்கள்" என்றுள்ளார். அரசியல் விஞ்ஞானியான ரதனி கொதாரி, சோனியா காந்தியின் தலையீட்டினால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பலன் இல்லாது போனதற்கான காரணம் என்ன என்பதை ஆய்கையில் அவர் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் : "சத்தமான குடிதண்ணீர் இல்லாமை, மகளிருக்கு எதிரான வன்முறை, இளைஞர் வேலையின்மை,

வீட்டு, பொது வசதிகள் இல்லாமை தொடர்பாக வாக்காளர்களுடன் சோனியா காந்தி பேசியிருக்கவில்லை."

முதலாளித்துவ ஆட்சியின் ஐந்தொகை

சகல முதலாளித்துவக் கட்சிகளும் பொதுமக்கள் முகம் கொடுக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் வாய் திறக்காததும், ஒவ்வொருவரின் தும் குப்பைக் கூடைகளையும் கவிழ்த்துக் கொட்டியதன் மூலம் பொதுமக்களை தவறான வழியில் திசை திருப்ப முயன்றதற்கும் காரணம். இந்த முதலாளித்துவக் கட்சிகளிடம் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு எந்தவிதமான தீர்வும் இருந்து கொண்டிருக்காததேயாகும். பொதுமக்களின் கண்களில் மண் தூவுவதன் மூலம் இந்த முதலாளித்துவக் கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வர முயன்றதற்குக் காரணம், எகாதிபத்தியவாதிகளின் சிபார்சுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றின் ஏஜன்சியாக வயிறறை நிரப்பிக் கொள்ளும் அதே வேளையில், பொது மக்களைச் சமூகப் பிரச்சினைகளின் படுகுழியில் தள்ளி வீழ்த்துவதற்கேயாகும்.

கடந்த ஆண்டு சுதந்திரம் எனப்படுவதன் ஐம்பதாண்டு நிறைவை கொண்டாடிய இந்திய முதலாளித்துவ அரசாங்கமும் ஆளும் வர்க்கமும் தொழிலாளர், ஏழை விவசாயிகள் மீது தொடுத்துள்ள கொடுமான சமூகச் சீரழிவுகளையும் துயரங்களையும் வார்த்தைகளில் கூற முடியுமா? 1997 டிசம்பர் முதல் வெளியீட்டில் "பின்னஸ் இந்தியா" சஞ்சிகையானது இந்தியாவின் ஜனத்தொகையில் 52 சதவீதமான மக்கள், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. முதியவர்களில் ஜனத்தொகையின் 48 வீதத்தினருக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. பெண்களில் 64 வீதத்தினர் இங்ஙனம் படிப்பறிவற்றவர்களாக இருந்து கொண்டுள்ளனர். ஐந்து வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களில் 53 சதவீதத்தினர் போஷாக்கின்மையால் வாடுகின்றனர். ஜனத்தொகையில் 71 வீதத்தினருக்கு குடிநீர், மலசலகூட வசதி போன்ற அடிப்படை வசதிகள் கூடக் கிடையாது. தமது உயிரைப் பிடித்துவைக்க எந்த வழியும்ற்று நாளாந்தம் பாலர், பெண்கள் ஆகிய 250 பேர் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருவதாக ஒரு முதலாளித்துவப் பத்திரிகைச் செய்தி குறிப்பிடுகின்றது. 10 கோடி சிறுவர்களைக் கொண்ட சனத்தொகையில் 3.13 கோடியினர் வாழ்நாளில் பாடசாலைப் பக்கமே தலைவைத்தும் படுக்க முடியாத தரித்திர வாழ்க்கையைக் கொண்டுள்ளனர்.

தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் படிப்பினைகள்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் அரசியல் குழுவின் அறிக்கை
1998 மார்ச் 27

பதின்மூன்று நாட்களாக ஆறு இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முன்னெடுத்த போராட்டம், டிரான்ஸ் நஷனல் கூட்டுத்தாபனங்களும் இந்நாட்டு முதலாளிகளும் யூ.என்.பி. பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கத்தைக் கொண்டு தொழில், சம்பளம், வாழ்க்கைத் தரம், ஜனநாயக உரிமைகளை ஒழித்துக்கூட்டுவதற்கு எதிராக தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்களிடையே மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி வளர்ச்சி பெறப் போகும் போராட்டங்களின் புதிய கட்டத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது. தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டம், வெகு விரைவில் வெடிக்கவுள்ள பிரமாண்டமான வர்க்கப் போராட்டங்களின் முன்னறிகுறியாகும்.

தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களின் காட்டிக்கொடுப்புக்களை எல்லாம் தாண்டி, தமது உரிமைகளைக் காக்கப் போராட இருந்து கொண்டுள்ள வலிமையை இப்போராட்டத்தினுள் தொழிலாளர்கள் பிரத்தியட்சமாகக் கிளர்ச்சிகள். வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தி அரசாங்கத்துடனும் முதலாளிகளுடனும் சோத்துதாம் திணித்துக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஒப்புக் கொண்டு, வேலைக்குத் திரும்புமாறு தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவம் செய்த சிபாரிசுகளை ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர்கள் நிராகரித்தனர். ஆனால் தமது உரிமைகளை நசுக்கித் தள்ளிய முதலாளித்துவ எஜமானர்கள், அரசாங்கம், தொழிற்சங்க அதிகாரிகள் மீதான கோபம் கொதித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், இறுதியில் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பிச் செல்ல நேரிட்டது. இது கசப்பான போதிலும் உண்மை இதுவே. அதற்குக் காரணம் என்ன? பதிலிறுக்க வேண்டிய கேள்வி இதுதான். கடந்து சென்ற சமார் இரண்டு தசாப்த காலங்கள் கிட்டத்தட்ட பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக்காலத்தினுள் தொழிலாளர்களும் ஒடுக்கப்படும் மக்களும் அனைத்து போராட்டங்கள் தொடர்பாகவும் தலைநீட்டும் கேள்வி இதுவே.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தில் இருந்து படிப்பினை பெற்று, எதிர்காலத்துக்குத் தயாராகுவோம் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்களை வேண்டுகின்றது.

பெப்பிரவரி 5ம் திகதி தொழிலாளர் போராட்டம் வெடித்தது. சம்பள கோரிக்கையை முன்வைத்தபடியாகும். சிறப்பாக மத்திய மலைநாட்டிலும், ஏனைய இடங்களிலும் பரந்து வாழும் ஆறு இலட்சத்துக்கு அதிகமான சிங்கள, தமிழ் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுதிரண்டு கிளர்ந்தது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் எதுவிதமான ஆயத்தங்களும் இல்லாத நிலையிலாகும். பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கத்தினதும் தோட்டக் கம்பனிகளதும்

தாக்குதல்களுக்கு எதிராக போராடும் அவசியத்தைத் தொழிலாளர்கள் உச்சத்தில் காட்டிக் கொண்டனர்.

போராட்டத்தினுள் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும் பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் தொழிலாளர் சங்கமும் மேற்கொண்ட தலையீடுகளில் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களின் துரோகப் பாத்திரம் இல்லாது போயிருக்குமானால் நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்கள், ஏழைப் பொதுஜனங்களுடன் முன்னணிக்கு வரும் நிலைமைகள் தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது என்பது தெளிவாகிற்று. தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள் செய்து என்ன? தொழிலாளர்களை அரசியல் ரீதியிலும் வேலைத்திட்ட ரீதியிலும் நிராயுதபாணியாக்கி இறுதியில் தொழிலாளர்களின் முதுகில் கத்தியால் குத்தியதேயாகும்.

பெப்பிரவரி 13ம் திகதி அலரி மானிசையில் அரசாங்கத்துடனும் தோட்டக் கம்பனிகளுடனும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட தலைவர்கள், சொற்ப சம்பள உயர்வுக்கு தொழிலாளர்களை கீழ்ப்படியச் செய்து, தொழிலாளர் போராட்டத்தை காட்டிக் கொடுத்தனர். தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தின் காட்டிக் கொடுப்பை அடியோடு நிராகரித்த தொழிலாளர்கள், மேலும் முன்று நாட்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முயற்சித்தனர். தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களின் காட்டிக் கொடுப்பின் பேரில் கொதித்த ஆத்திரம், காட்டிக் கொடுப்பின் கடைக்கெட்ட பாத்திரத்தை இட்டு நிரப்பிய தொண்டமானின் கொடும்பாவியை இழுத்துச் சென்று அட்டன் நகரின் மத்தியில் வைத்துத் தீமூட்டியதன் பின்னரே தணிந்தது. தொழிலாளர்களிடம் திடசங்கற்பமும் போர்க்குணமும் இருந்த போதிலும் மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு வேலைக்குத் திரும்புமாறு அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தனது முன்னோக்குப் பத்திரத்தினுள் வலியுறுத்திய பின்வரும் விடயம் மீண்டும் ஒரு தடவை தீர்க்கமான முறையில் தலைநீட்டுகின்றது:

"பொதுமக்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளும் சரி அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள சகல போராட்டங்களும் சரி முன்னோக்கு, தலைமை பற்றிய அரசியல் பிரச்சினையை உக்கிரமான முறையில் தோற்றுவிக்கின்றது."

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் சரி, ஏனைய தொழிலாளர் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் எந்த ஒரு பகுதியினருக்கும் சரி தலைமை, முன்னோக்கு பற்றிய பிரச்சினையை தீர்த்துக் கொள்ளாமல் முதலாளித்துவ தாக்குதலுக்கு எதிராக வெற்றிகரமான முறையில் ஒரு போராட்டத்தை ஒழுங்கு செய்ய முடியாது.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்துக்கு தள்ளப்பட்டது என்?

சம்பளக் கோரிக்கையை முன்னணியில் கொண்டிருந்தாலும் தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டம் வெறும் சம்பளப் போராட்டமாக

தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்கள்

விளங்கவில்லை. சம்பளப் போராட்ட மட்டத்துக்கு அது குழிபறிக்கப்பட்டது தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களாலாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் வெடித்தது, கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களினுள் டிரான்ஸ் நஷனல் கூட்டுத்தாபனங்களும் இந்நாட்டு முதலாளிகளும் யூ.என்.பி. பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கங்களும் தமது தலையில் கட்டி அடித்துள்ள வேலையின்மை, வறுமை, சமூக தரித்திர நிலை, ஜனநாயக உரிமை மறுப்புக்களுக்கு எதிராக தொழிலாளர், ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்குள் குமுறிக் கொண்டுள்ள கிளர்ச்சியின் ஒரு பாகமாகவாகும்.

வேலையின்மை, வறுமை, பட்டினியினதும் வீடு, குடிநீர், உட்பட்ட அடிப்படையான வசதிகள் இல்லாமையாலும் ஜனநாயக உரிமைகளை நசுக்கி வைத்ததன் மூலமும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரமாண்டமான பிரச்சினைகள் வெடித்தன. தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பாரதாரமான கிளர்ச்சிகள் வளர்ச்சி கண்டன. இவை எல்லாம் அவர்களைப் பேரழிவுக்குள் தள்ளிய இந்த சமூக நிலைமைக்கு எதிராகவே. தொழிற்சங்கங்கள் பெப்பிரவரி 5ம் திகதி போராட்டத்துக்கு அழைப்பு விடுத்திருக்காவிட்டாலும் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் வெடித்துப் பரவும் அளவுக்கு நிலைமை உருவாகி இருந்தது. தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் செய்தது, தொழிலாளர்களின் இந்தக் கிளர்ச்சியின் மீது பாய்ந்து அவர்களின் கொதிக்கும் பிரச்சினைகளை கீழ்ப்படுத்த தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை ஒரு வெறும் சம்பளப் போராட்டத்தினுள் சிறைப் பிடித்ததும் இறுதியில் சொற்ப சம்பள உயர்வுக்கு கீழ்ப்படுத்தி, கேவலமான முறையில் காட்டிக் கொடுத்ததுமேயாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முகம் கொடுக்கும் சமூக நிலைமைகள்

1994ன் இறுதியில் மனித அபிவிருத்தியின், ஆசிய ஒத்துழைப்பு அமைப்பின் அறிக்கையின்படி மாதத்துக்கு ரூபா.3000 க்கு அதிகமான வருமானம் பெறுவோர் தோட்டத் தொழிலாளர்களில் நூற்றுக்கு 5 வீதத்தினர் மட்டுமே. ரூபா.1500 2000க்கும் இடையே வருமானம் பெறும் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 42 வீதமாக இருப்பதோடு ரூபா.1000 1500க்கும் இடையே வருமானம் பெறும் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 30 வீதமாகும். நூற்றுக்கு 9 வீதமானோருக்குக் கிடைப்பது

ரூபா.500 1000க்கும் இடையிலான மாத வருமானமாகும். தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும் இந்தப் பணம் முழுமனே செலவாகுவது உணவுக்கு. அதுவும் ஓரளவுக்கு வயிற்றுப் பசியை தணித்துக் கொள்வதற்கே தவிர போசாக்கு நிறைந்த உணவை பெற்றுக் கொள்வதற்காக அல்ல. மேலே குறிப்பிட்ட அறிக்கையின்படி போஷாக்கு நிறைந்த இறைச்சி, மீன் அல்லது முட்டை போன்றவற்றை நுகரமுடியாத தோட்ட மக்கள் நூற்றுக்கு 41 வீதம். தோட்ட சனத்தொகையில் நூற்றுக்கு 46 வீதத்தினர் படுமோசமான போஷாக்கின்மைக்கு பலியாகிப் போயுள்ளனர். தோட்டத் துறையில் ஒழுங்குமுறையான கல்வியோ அல்லது சுகாதார வசதிகளோ கிடையாது. 1994ல் தோட்டத் துறையில் பாடசாலை செல்லாத சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 45 வீதமாகும். ஆண்டு 1ல் இருந்து ஆண்டு 5 வரை படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 13 வீதம். ஆண்டு 6 தொடக்கம் ஆண்டு 8 வரை படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 19 வீதமாக விளங்கியது. க.பொ.த.(சாதாரணம்) வரை படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கு 9 வீதமாக இருந்ததோடு உயர்தரம் வரை கல்வி கற்றோர் நூற்றுக்கு 1 வீதத்தினர் மட்டுமே.

நாட்டின் மத்தியில் தோட்டத் துறையில் வாழும் முழுக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 4 இலட்சம் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் 98 வீதமானவர்கள் வசிப்பது, பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னதாக அமைக்கப்பட்ட 16 X 8 அல்லது 12 X 16 லைன் அறைகளிலாகும். சமீபகால புள்ளி விபரங்களின்படி தோட்டத் துறையில் இப்போது இருந்து கொண்டுள்ள முழு வசிப்பிடங்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு: ஒற்றை லைன் அறைகள்..... 104556 இரட்டை லைன் அறைகள்..... 108825 தற்காலிக குடிசைகள்..... 22410 குடிசைகள்..... 30600 தற்காலிக வீடுகள்..... 35100 இவற்றில் ஓரளவுக்கேனும் மனித ஜீவியத்துக்கு ஏற்றவை எனக் கூறக் கூடியது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்ட இரட்டை வீடுகளாகும். சிங்களக் கிராமங்களில் இருந்துவரும் சுமார் 35100 குடும்பங்கள் வாழ்வது தோட்டங்களுக்கு அண்மித்தாக உள்ள கீழ் பி.வி.சன்களில் அமைத்துக் கொண்ட வீடுகளிலாகும்.

தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் முகம் கொடுக்கும் பிரமாண்டமான பிரச்சினை வேலையின்மை. தோட்டத் தனியார்மயத்துக்கு முன்பு இளைஞர்களுக்கு தோட்டங்களில் தொழில்

சோ.ச.க. பண்டாரவளை அங்கத்தவர் உரையாற்றுகின்றார்.

இனவாத யுத்தத்துக்கு 25 வருடங்கள்

விஜே டயஸ்

பாதம்-10

தமிழ் மக்களை இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கும் பொருட்டு பிரிகேடியர் வீரதுங்கவின் இராணுவ நிர்வாகத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைக் கொண்டிருந்த ஜயவர்தன அரசாங்கம், நாட்டு மக்கள் சகலரையும் வேட்டையாடும் பொருட்டு 1979 ஜூலை 19ம் திகதி பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தது. அன்றைய தினம் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முதலான முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்குக் கடிதம் வரைந்த ஜனாதிபதி ஜயவர்தன, தமிழ் மக்களின் குறைகளை ஆராய ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு அமைக்க ஆதரவு கோரினார்.

ஜயவர்தனாவின் மோசடி யோசனையை சி.வ.சு.க. மொளையத்தின் மூலம் அங்கீகரித்த அதே வேளையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஜனாதிபதியுடன் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்தது.

இதே வேளையில் யூ.என்.பி.அரசாங்கத்தின் மிலேச்ச நோக்கங்களை முடிமறைக்கும் பொருட்டு பிரதமர் பிரேமதாசவுடன் சேர்ந்து கூட்டறிக்கை விடவும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முன்வந்தது. பிரேமதாசவின்மும் அமிர்தலிங்கத்தினதும் கையொப்பங்களைக் கொண்ட இந்த கூட்டறிக்கை, பின்வரும் வாக்கியத்துடன் நிறைவுபெறுகின்றது: "நாசர்க்கமான மக்கள் என்ற முறையில் நாம் எமது பொதுப் பிரச்சினைகளை சமாதானமான முறையில் தீர்த்துக் கொள்ளவும் எமது மாபெரும் மதங்களின் பாரம்பரியங்களுக்கு இணங்கவும் பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் எனவும் வெளியுலகுக்கு காட்டவும் சக்தி உள்ளது."

இதில் இருந்து ஒரு சில நாட்களுக்குள் 1979 ஜூலை 29ம் திகதி நச்சுத்தனமான 31 சரத்துக்களைக் கொண்ட பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி செய்தது என்ன? கோழைத் தனமான முறையில் பாராளுமன்றத்தை தவிர்த்துக் கொண்டதே தவிர அதற்கு எதிர்ப்புக் காட்ட முன்வரவில்லை.

தமிழ் மக்களின் பரந்த தரப்பினரின் கட்டும் எதிர்ப்பு இருந்து வந்த ஒரு நிலையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தின் ஒடுக்குமுறை வேலைத்திட்டங்களுடன் ஒத்துழைத்தமை தற்செயலானது. அல்ல. தமிழ் முதலாளிகளின் கட்சியான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கவனத்தில் கொண்டது தமிழ் பொதுமக்களின் மீது திணிக்கப்பட்ட கொலைத் தாக்குதலைப் பற்றி அல்ல. சிங்கள தமிழ் தொழிலாளர் வர்க்கத்திடம் இருந்து முதலாளி வர்க்க ஆட்சிக்கு அச்சமயத்தில் தொடுக்கப்பட்ட அச்சுறுத்தலையேயாகும். பேசும் மொழி வேறுபாட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் முதலாளித்துவ ஆட்சியைக் கட்டிக்காக்க அரசாங்கத்தின் உதவிக்கு தாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளதையும் அதை இட்டு நிரப்புவது தமது கடமை எனவும் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். இத்தருணத்தில் யூ.என்.பி.அரசாங்கம் அரசு பயங்கரவாதத்தை பாவித்து கொடுமான முறையில் நசுக்கி வந்த தமிழ் மக்களின் ஒரு சில ஜனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுத்ததும் காத்ததும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் போராட்டத்தின்

சக்திமூலமாகவை என்பதைத் தரிசிக்கவும் அது அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாளித்துவ வர்க்கத் தன்மை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு இடமளிக்கவில்லை. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் இன்றைய எஞ்சியுள்ள தலைவர்கள் பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து நடாத்தி வரும் மோசடி கொடுக்கல்வாங்கல்களின் பிற்போக்கு விளைவுகள் எத்தகையது என்பதை புரிந்து கொள்ளாத குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாதிகள் இந்த வரலாற்று பெறுபெறுகளை அறிந்ததும் கிடையாது. அதில் இருந்து பாடம் படித்ததும் கிடையாது என்பது தெளிவு. அது அவர்களும் முதலாளித்துவக் கட்சிகளைப் போலவே தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும் பெரும் துயரத்துள் தள்ளப்பட்டுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பற்றியும் வேறுபட்ட நிலை இல்லாத நிலையிலாகும்.

யூ.என்.பி.அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்ததில் இருந்து "திருந்த பொருளாதார" கொள்கைகளின் கீழ் வாழ்க்கை நிலைமைகளை தவிடு பொடியாக்குவதில் இறங்கியது. இதற்கு முகம் கொடுத்த பெருந்தோட்டக் கைத் தொழில் தொழிலாளர்களும் மற்றும் தொழிலாளர்களும் 1979 நடுப்பகுதியில் இருந்து போராடும் அவசியத்தைக் கொண்டிருந்தனர். முதலாளித்துவக் சி.வ.சு.க. மட்டும் அல்லாமல் சமசமாஜ, ஸ்டாலினிச கம்யூனிஸ்ட், நவசமசமாஜக் கட்சிகளும் இ.தொ.கா.மற்றும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அவசியங்களுக்கு புறமுதுகு காட்டி வந்தனர். அத்தோடு தகர்க்க முடியாத சக்தி என அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருந்த யூ.என்.பி.அரசாங்கத்துடன் அணிதிரண்டு கொண்டனர். 1976ல் கூட்டரசாங்க அரசியலுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்த தொழிலாளர்களிடம் இருந்து முதலாளி வர்க்க அரசியலுக்கு எதிராகத் தோன்றக் கூடிய அச்சுறுத்தலை பற்றிக் கணக்குப் போட்டனர். அதனால் இனவாத பிளவுகளைப் போலவே ஒடுக்குமுறையின் ஆயுதமும் தூக்கிய படி வேலையில் இறங்கிய யூ.என்.பி.அரசாங்கம், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமையில் இருந்துவந்த துரோகத் தலைவர்களிலேயே தங்கி இருந்தது.

1980 ஜூலை வேலை நிறுத்தம்

ஆனால் வர்க்கப் போராட்டத்தின் புறநிலை விதிகள், அதிகாரத்துவத்தின் ஆளுமைகைக் காட்டிலும் பலம் வாய்ந்தது என லியொன் ட்ரொன்ஸ்கி சுட்டிக்காட்டியதை மீண்டும் வலியுறுத்தும் விதத்தில் அதிகாரத்துவங்களின் கால்விலங்குகளை உடைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இந்தப் போராட்டம், 1980 ஜூலையில் அரைகுறை பொது வேலைநிறுத்தமாக வெடித்தது.

பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை இயற்றியதன் மூலம் மிலேச்ச ரீதியில் தமது ஒடுக்குமுறை விலங்குகளை மாட்டிக் கொண்டு வந்த அரசாங்கம், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தமிழ் மக்களின் எதிரில் தலையெடுக்கும் வகையில் அவசரகாலச் சட்டத்தை 1979 டிசம்பரில் காலவதியாகிப் போக இடமளித்தது. எனினும் அந்த தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சியின் எதிர்ப்பு இல்லாமலேயே தொழிலாளர் போராட்டத்துக்கு அளவாகவும் இளைஞர்களும்

அவசரகாலச் சட்டத்தை மீண்டும் பிறப்பிக்கவும் அமுல் செய்யவும் யூ.என்.பி.அரசாங்கத்துக்கு 1980 ஜூலையில் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

தொழிலாளர் அமைப்புகளான தொழிற்சங்க அலுவலகங்களுக்கு சீல் வைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் போராளிகள் கைது செய்யப்பட்டனர். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் அவசரகால சட்டத்தின் கீழ் அத்தியாவசிய சேவை பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, தொழில்களில் இருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனர்.

வர்க்கப் போராட்ட வரலாற்றில் இவ்வளவு மோசமான தோல்வியை இந்நாட்டின் தொழிலாளர்கள் இதுகால வரையும் சந்தித்தது கிடையாது. 1977ல் யூ.என்.பி.ஆட்சிக்கு வந்ததைப் போலவே இந்தப் போராட்டத்தின் தோல்வி சம்பந்தமாகவும் முக்கிய பொறுப்பு, கூட்டரசாங்க அரசியலின் துரோகத்துக்கே செல்கின்றது. தொழிலாளர் வர்க்கம் போராட்டத்துக்கு அவசியமான முன்னோக்கினாலும் தலைமையினாலும் ஆயுதபாணியாகி இருந்திராததோடு மட்டும் அல்லாது அது சமசமாஜ, ஸ்டாலினிச கம்யூனிஸ்ட், நவசமசமாஜ, இ.தொ.கா. மற்றும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்களினால் விதைக்கப்பட்ட அரசியல் குழப்பநிலையினுள்ளும் மூழ்கி இருந்தது.

1970-77 கூட்டரசாங்க காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, யூ.என்.பி.ஆட்சிக் காலத்தில் உக்கிரமாக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் எதிர்ப்பு இனவாதம் அந்த அரசியல் குழப்பத்தின் முக்கிய ஊற்றுவாய் ஆகியது. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை கட்டிக் காக்கும் பொருட்டு கிளர்ந்து எழுந்து இராத வரையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் போராட்ட பலம் பலவீனம் கண்டது. பின்தங்கிய நாடுகளில் தீர்வு காணப்படாத ஜனநாயக பணிகளைத் தீர்த்து வைக்கும் பணியை தம்மிடம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, பொதுமக்களின் தலைவனாக தொழிலாளர் வர்க்கம் கிளர்ந்து எழாத வரையில் தொழிலாளர்களால் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை வெற்றி கொள்ள இந்தச் சகாப்தத்தில் இடம் கிடைக்காது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தினால் வழங்கப்பட வேண்டிய தலைமையில் இருந்து தனிமைப்படுத்தப்படும் குட்டி முதலாளித்துவ ஒடுக்கப்படும் மக்கள் குழுக்களின் ஆதரவு தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அதனது போராட்டத்தில் கிடைக்காது போவது மட்டும் அல்லாது இந்த மக்கள் குழுக்கள் பல்வேறு முதலாளித்துவ, குட்டி முதலாளித்துவ தலைமைகளின் கீழ் தொழிலாளர் வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு எதிராக ஈடுபடுத்தவும் அதன் மூலம் வழிபிறக்கின்றது. 1980 ஜூலை வேலைநிறுத்தத்தில் அப்பட்டமாக கருங்காலி வேலையில் யூ.என்.பி.க்கு ஜே.வீ.பி. ஆற்றிய பாத்திரம் இதை நன்கு தெளிவு படுத்தியது.

தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அவசியமான இந்த புரட்சிகர முன்னோக்கு நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நான்காம் அகிலம் முன்வைப்பதாகும். இந்தப் பணிக்கு அனைத்துலகக் குழுவின இலங்கைப் பகுதியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் மட்டுமே தோள் கொடுத்தது. அதனால் தயார் வேலைத்திட்டம் இளைஞர்களும்

பிரச்சினைகளுக்கும் அவ்வாறே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கத் தீர்வை முன்வைத்தது.

கடைகெட்ட தலைவர்களினால் பலவீனமாக்கப்பட்டு, குழப்பியடிக்கப்பட்டுக் கிடந்த போதிலும் பொதுமக்களுக்கு ஒரு மாற்று புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தின் பேரில் இருந்து வந்த பாரிய அவசியத்தினை புரிந்து கொண்டு போராடிய புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் 1980க்கு முற்பட்ட காலத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திடையேயும் அவ்வாறே ஒடுக்கப்படும் கிராமப்புற மக்களிடையேயும் ஈர்க்கப்பட்டு வந்தது. சிங்களம் பேசும் கிராமப்புற மக்களை வெற்றி கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் கொண்டுள்ள அவலங்களுக்கு இயைந்து போவதன் மூலமும் அதன் தர்க்கரீதியான பெறுபெறாக அவர்களிடையே ஆளுமை கொண்டுள்ள முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்வதனதும் அவசியத்தினை வலியுறுத்திய சகல துரோகிகளுக்கு எதிராக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் தனது அனைத்துலகவாத சோசலிச விதிமுறைக் காகப் போராடியது. முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையுடன் எந்தவிதமான சமரசமும் அற்ற நிலைப்பாட்டில் நின்று தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைக் காக்க அது நடாத்திய போராட்டத்தின்பால் நனவான தொழிலாளர்களைப் போலவே கிராமப்புற ஏழைகளையும் வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டத்திற்கு இருந்து வந்த ஒரே தடை முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் சமரசத்துக்குச் செல்லும் அரசியல் அமைப்பு மட்டுமேயாகும். ஆனால் இந்த வர்க்க சமரசக் கட்சிகளின் பிற்போக்கு அரசியல் பிடி பொதுமக்களிடையே ஆட்டம் கண்டுபோய் இருந்தது. இந்த நிலைமைகளின் கீழ் துரோகத் தலைவர்கள் முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரத்துடன் இணைந்து புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகப் போராட்டத்தைத் தாக்க முயன்றனர். நவ சமசமாஜக் கட்சி அனுராதபுர மாவட்டத்தின் தம்புத்தேகமைப் பொலிசாருடன் சேர்ந்து ஆற்றியது சரியாக அத்தகைய ஒரு பாத்திரமேயாகும்.

முன்னைய பந்தியில் நாம் விளக்கிய அனைத்து அரசியல் விடயங்களும் தம்புத்தேகமை ப.க.க. அமைப்பாளராக விளங்கிய தோழர். ஆர்.பி.பியதாச பொலிசாரின் ஆதரவுடன் கைக்கூலி கொலையாட்களால் 1979 ஜூலை 17ம் திகதி கொலை செய்யப்பட்டதன் மூலம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

தோழர். ஆர்.பி.பியதாச விவசாய குடியேற்றத் திட்டத்தின் இளைஞராக வாழ்ந்தவர். சிங்கள சோவியனிச இனவாதமானது விவசாயிகளை பழைய நிலமானித்துவ அமைப்பினுள் சிறைவைத்து, முதலாளித்துவ ஆட்சியின் கையாட்களாக்கும் ஒரு மரணப் பொறி என புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் செய்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் அவர் போராடினார். சமசமாஜ தலைவர்களான என்.எம். பெரேராவும் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவும் ஜயவர்தனவுடன் ஹெலிகொப்டர்களில் ஏறி எப்பாவில மக்களுக்கு மகாவலி மசினையை புரிய வைக்க முயன்றவந்த அதே வேளையில் ஆர்.பி.பியதாச உலக வங்கி முன்னின்று நாத்திய மகாவலி இயக்கத்தின் நீண்டகால அழிவுகளை மக்களுக்குப் புரியவைக்கப் போராடினார். விவசாயிகளின் விடுதலைக்கு அனைத்துலகவாதத்தின் அடிப்படையிலான சோசலிசத் தீர்வு, தொழிலாளர் வர்க்கத் தலைமையின் கீழ்

பூகோளமயமாக்கும் அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கமும்

மார்க்சிசத்தின் சூட்டி முதலாளித்துவ
எதிரிகளுக்கு ஒரு பதில்
நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அறிக்கை

அமெரிக்க ஸ்பார்ட்டிஸ்ட் லீக்கின் ஒரு தொடர் கட்டுரைகளுக்கு எதிராக நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினால் தயார் செய்யப்பட்ட பதில் இந்த இதழில் இருந்து தொழிலாளர் பாதையில் பிரசுரமாகும். அதன் முதல் பாகத்தின் ஒரு பகுதி இங்கு பிரசுரமாகின்றது.

அறிமுகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தங்களின் உலக முதலாளித்துவம், 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இடம்பெற்ற கைத்தொழில் புரட்சியையும் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியின் ஏகபோக மூலதனத்தினது எழுச்சியுடனும் இடம்பெற்ற மாற்றங்களைப் போல் அடிப்படையானதும் நீண்டதாரம் செல்கின்றதுமான அடிப்படை மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. உலகளாவிய ரீதியில் தொழிற்படுகின்றதும் நேரடியாக உலக சந்தைக்காக உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றதுமான ட்ரான்ஸ் நஷனல் கூட்டுத்தாபனங்களின் தோற்றம், முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவிலான உற்பத்தியின் பூகோள ரீதியான இணைப்பின் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புதியதும் உயர்ந்ததுமான அனைத்துலக உழைப்புப் பகுப்பின் மையப் பண்பாகும்.

உலகப் பொருளாதாரம் இன்று உலகம் பூராவும் தமது முதலீடுகளுக்கு உயர்ந்த மட்டத்திலான இலாபத்தை தேடி அனைத்துலக நிதி நிறுவனங்கள் தேசிய எல்லைகளைக் கடந்து அலையும் பெருவாரியான சரக்கு முதல்களின் தினசரி நடமாட்டத்தினால் பண்பாக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இந்தப் பணத்தொகையானது எந்த ஒரு தேசிய அரசாங்கத்தினதோ அல்லது மத்திய வங்கியினதோ கைகளில் இருந்து கொண்டுள்ள மூலதனத்தை குள்ளனாக்கி விடுகின்றது. ட்ரான்ஸ் நஷனல் கூட்டுத்தாபனங்கள் () பல கண்டங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட உற்பத்தி, திட்டமிடல், சந்தைப்படுத்தல், முகாமையியல் வசதிகளை ஒன்றிணைப்பதோடு பெரிதும் பூகோளரீதியான பண்பு கொண்ட ஒரு உழைப்புச் சந்தையையும் சுரண்டுகின்றது. நீராவி இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை கைத்தொழில் புரட்சிக்கு எண்ணெய் வார்த்தையைப் போல Microchip உடனும் intergrated circuit.

உடன் சேர்ந்து தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சிகர முன்னேற்றங்கள் உற்பத்தியை பூகோளமயமாக்குவதற்கு இடமளித்தன. இவை கணனிகளிலும் தொலைத் தொடர்புகளிலும் பிரமாண்டமான அபிவிருத்திகளுக்கு இட்டுச் சென்றன. பிரயாணச் செலவுகளைக் பிரமாண்டமான அளவு குறைத்ததோடு இந்தப் புதிய

தொழில்நுட்பங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள் பண்டங்களின் உற்பத்தியை தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டியும் ஒழுங்குசெய்வதைச் சாதாரணமாகக் கிண்டி பன்னாட்டுக் கூட்டுத்தாபனங்களைப் (MNC) போல் அல்லாது - இவற்றின் வெளிநாட்டு கிளைகள் அவை அமைந்துள்ள தேசிய சந்தைகளுக்கென்றே உற்பத்தியை நாடாதின-நவீன ட்ரான்ஸ் நஷனல் கூட்டுத்தாபனங்களின் பரந்த அளவிலான வசதிகள் உலகச் சந்தைக்கென்றே உற்பத்தியை நாடாதின.

இலாப முறைக்கென புதிய வரலாற்று சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக இந்த பொருளாதார, தொழில்நுட்ப அபிவிருத்திகள் 20ம் நூற்றாண்டு பூராவும் உலக முதலாளித்துவம் கொண்டிருந்த அடிப்படையான முரண்பாடுகளை முன்னொருபோதும் இல்லாத மட்டத்துக்கு உயர்த்தி விட்டன. அவை உலகப் பொருளாதாரத்துக்கும் முதலாளித்துவ தேசிய அரசு முறைக்கும் இடையேயும் சமூக உற்பத்திக்கும் தனியார் உடமைக்கும் இடையேயுமான மோதுதல்களை பிரமாண்டமான முறையில் உக்கிரமாக்கிவிட்டது.

யுத்தத்தின் பின்னைய பொருளாதார செழிப்பின் போது ஒரு தொகை ஒழுங்குமுறையான பொறிமுறைகள் இந்த வரலாற்று நெருக்கடியை அடக்கி வைத்திருந்தன. ஆனால் உற்பத்திப் போக்கிலும் தொடர்புச் சாதனங்களிலும் அனைத்துலக ரீதியிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான மாற்றங்கள் உற்பத்தி முறை தொடர்பான ஒழுங்குகளை பொறுத்த மட்டில் தேசிய அரசு முறையை பெரிதும் காலவதியானவையாகக் கிவிட்டன. இது தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பரந்த புரட்சிகரப் போராட்டங்களின் ஒரு புதிய காலப்பகுதியின் தோற்றத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது.

150 வருடங்களுக்கு முன்னர் மார்க்ஸ் விளக்கியது போல் புரட்சிகளின் மூலம் முதலில் நனவின் மாற்றத்தில் அல்லாது புறநிலையான சமூகப் போக்குகளிலேயே தங்கியுள்ளது. அவை புரட்சிகரப் போராட்டங்களின் காலப்பகுதியினை குறித்து நிற்கும் பரந்த மக்களின் அரசியல் தகவமைவினதும் நனவினதும் மாற்றங்களின் பின்னால் உள்ள உற்பத்தி சாதனங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு தயார் செய்யும் வரலாற்றுப்

"அபிவிருத்தியின் ஒரு சில கட்டத்தில் சமுதாயத்தின் சட உற்பத்திச் சக்திகள் இன்றுள்ள உற்பத்தி உறவுகளுடன் மோதிக் கொள்கின்றன அல்லது இதுகாறும் அவை இயங்கிக் கொண்டிருந்த கட்டுமானத்தின் உற்பத்தி உறவுகளுடன் மோதிக் கொள்கின்றன. இந்த உறவுகள் உற்பத்திச் சக்திகளின் அபிவிருத்தி வடிவங்களில் இருந்து அவற்றின் விலங்குகளாக மாறுகின்றது. அப்போது சமூகப் புரட்சியின் ஒரு சகாப்தம் ஆரம்பிக்கின்றது."

சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியுடனும் பழைய கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்களின் வீழ்ச்சியுடனும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுள் ஏற்பட்டுள்ள குழப்பத்துக்கு அப்பால் பார்வையை செலுத்த முடியாதாள் குறுகிய பார்வையாளர்களுக்கு சோசலிசப் புரட்சி முன்னோக்கானது முற்றிலும் யதார்த்தம் அற்றது அல்லது அதை ஒரு நீண்ட காலத்துக்கு தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்பது போல் தோன்றுகின்றது.

ஆனால் மார்க்ஸ் மேலும் விளக்கியது போல்

"நாம் ஒரு தனியான அவர் தன்னைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டுள்ளார் என்பதைக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்யாதது போல் இத்தகைய ஒரு பரிணாம காலப்பகுதியையும் அங்கு இருந்து வரும் நனவினை கொண்டு எடைபோட முடியாது. ஆனால் அதற்கு முரணாக அந்த நனவை சட வாழ்க்கையின் முரண்பாடுகளைக் கொண்டு விளக்க வேண்டும். உற்பத்தியின் சமூக சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையேயான மோதுதலைக் கொண்டு விளக்க வேண்டும்." 2

ஸ்டாலினிச ஆட்சிகளின் வீழ்ச்சியும் பாரம்பரிய தொழிலாளர் அமைப்புகளின் சரிவும் தொழிலாளர் இயக்கத்தினுள் குழப்பநிலைமையை உருவாக்கி விட்டது. ஆனால் இந்தப் போக்கினை நெருக்கமாக ஆய்வு செய்யுமிடத்து இதன் மூலம் உற்பத்தியின் பூகோளமயத்தில் இருந்து உருவான தேசிய அரசுகளின் ஆழமான நெருக்கடியில் தங்கியுள்ளதை அம்பலமாக்குகின்றது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் பழைய அமைப்புகளின் சரிவும் தொழிலாளர் இயக்கத்தினுள் இது சிறுபடித்துள்ள குழப்பமும் இறுதி ஆய்வுகளில் புரட்சிகரப் போக்கின் மீள்பெருக்கல்களுக்கான ஒரு புதிய சாதனங்களை மாற்றியமைப்பதற்கு தயார் செய்யும் வரலாற்றுப்

போக்கின் பெறுபேறாகும்.

வீழ்ச்சி கண்டது சோசலிச முன்னோக்கு அல்ல, ஆனால் ஒரு முழு வரலாற்றுக் காலப்பகுதி பூராவும் தொழிலாளர் வர்க்கம் சிறைப்படுத்தப்பட்டு இருந்த தேசியவாத வேலைத்திட்டங்களே. ஸ்டாலினிச ஆட்சிகளின் வீழ்ச்சியானது தனிநாட்டில் சோசலிசம் என்ற பதாகையின் கீழ் தேசியவாத வேலைத்திட்டத்தின் நிறுபிடிக்க முடியாத தன்மையை எடுத்துக்காட்டிய அதேவேளையில் பொருளாதாரத்தை விஸ்தரித்து பேணுவும் தொழிற்சங்கங்களும் தொழிற்கட்சிகளும் சீர்திருத்த வேலைத்திட்டங்கள் முதலாளித்துவ உற்பத்தி அமைப்பினுள் பாரிய மாற்றங்களால் சிதறுண்டு போயிற்று.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு கடந்த தசாப்தத்தில் முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் பூகோளமயமாக்கம் சம்பந்தமான ஒரு ஆய்வினை நாடாதினதோடு அதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் புரட்சிகர சோசலிச இயக்கத்துக்கு ஏற்படும் தாக்கங்களையும் ஆய்வு செய்தது. நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினால் 1988 ஆகஸ்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட உலக முதலாளித்துவ நெருக்கடியும் நான்காம் அகிலத்தின் பணிகளும் என்ற முன்னோக்குப் பிரேரணை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது.

"13. நீண்டகாலமாக மார்க்சிசத்தின் அடிப்படைக் கூற்று, வர்க்கப் போராட்டமானது, வடிவத்தில் மட்டுமே தேசிய ரீதியானது என்றும் சாராம்சத்தில் அது அனைத்துலக போராட்டம் என்றும் இருந்தது. என்றாலும் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியில் புதிய தோற்றத்தில், வர்க்கப் போராட்டத்தின் வடிவம் கூட ஒரு அனைத்துலக தன்மையை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மிக அடிப்படை ரீதியான போராட்டங்கள் கூட அதன் நடவடிக்கைகளை ஒரு அனைத்துலக ரீதியாக ஒரங்கிணைக்க வேண்டிய தேவையை முன்வைக்கின்றது. பொருளாதார வாழ்க்கையின் அடிப்படை ரீதியான உண்மை என்னவெனில் நாடுகடந்த கூட்டுக் கம்பனிகள் () ஒரு முடிவுப் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு பல நாடுகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் உழைக்கும் சக்தியைச் சுரண்டுகின்றன. அத்தோடு அவை தமது உற்பத்தியை - அதி உயர்ந்த இலாபத்தைத் தேடி பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு பண்டங்களில் உள்ள தமது தொழிற்சாலைகளுக்கிடையில் உற்பத்தியை விநியோகிப்பதோடு இடம் மாற்றுகின்றன. இதன் மூலம் முன்னொரு போதும் இல்லாது அளவு மூலதனத்தின் அனைத்துலக இயக்கம் வெவ்வேறு நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தின் அனைத்து தேசியவாத வேலைத்திட்டங்களையும் காலவதியாக்கி, முழுமையாகப் பிற்போக்கானதாகாக்குகின்றது. அப்படியான தேசிய வேலைத்திட்டங்கள், தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவங்கள் "அவர்களின்" ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு தன்னிச்சையாக வழங்கும் ஒத்துழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உலகச் சந்தையின் "அவர்களின்" முதலாளித்துவ நிலைப்பாட்டைப் பலப்படுத்தும் அவசியத்துடன் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை வரிசைக் கிரமமாகக் குறைக்கின்றன."

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு முன்னின்று நாடாதின இந்த ஆய்வு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் கசப்பான அனுபவங்களின் மூலமும் உலக முதலாளித்துவத்தின் தொழிற்பாடுகள் சம்பந்தமாகச் செய்யப்பட்ட எண்ணற்ற அனுபவரீதியான ஆய்வுகள் மூலமும் ரூசுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதை எழுதும் போதும் கூட கிழக்கு ஆசிய புலிகள் நாடுகளின் நிதி நெருக்கடி உலகப் பொருளாதாரத்தின் சகல பாகங்களுக்கும் அதிர்ச்சி அலைகளை அனுப்பியுள்ளது. ஜப்பானில் வங்கிகளையும் கைத்தொழில்களையும் ஸ்தம்பிக்க வைத்துள்ளது. அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் பங்குமுதல் சந்தைகளின் ஸ்திர்ப்பாட்டை கேள்விக்கிடமானதாகக் கருதுகின்றது. மேற்கத்தைய வங்கியாளர்களும் அரசியல் புள்ளிகளும் இன்றைய பூகோளமயமான பொருளாதாரத்தின் அரசாங்க தொழிற்பாடு உலகை 1930பதுகளின் மாபெரும் பொருளாதார மந்த நிலைமைக்குச் சமமான ஒரு பணச்சுருக்க நிலைமைக்குள் தள்ளிவிட அச்சுறுத்துவதாக எச்சரிக்கை அறிக்கைகள் விடுத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

எவ்வாறெனினும் "இடது", அல்லது

பூகோளமயமாக்கமும் அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கமும்

வெளியீட்டில் ஏற்றுமதிகளின் பங்கு 1913ல் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. இது 1970வரை தாண்டப்படவில்லை. வர்த்தகத்திலான பெருக்கம் ஓரளவுக்கு குறைந்த சங்க வரியினதும் () பெருமளவுக்கு குறைந்த போக்குவரத்து செலவுகளும் பெறுபேறாக இடம் பெற்றது. இது புகையிரதப் பாதையினதும் நீராவிக்கப்பல்களதும் புதிய தோற்றத்தைப் பிரதிபலித்தது. அவ்வாறே இக்காலப்பகுதி, பண்டங்களின் விலைகள் நாடுகளுக்கு ஊடாக ஒரு சமநிலைக்கு கொண்டுவந்ததையும் தரிசித்தது.

முதலாம் உலக யுத்தத்துக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மேற்கு ஐரோப்பாவின் ஒரு தொகை நாடுகளில் இருந்து பிரமாண்டமான மூலதனப் பெருக்கெடுப்பு துரித அபிவிருத்தி கண்டு வரும் அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா மற்றும் நாடுகளின் பொருள்தாரங்களுக்கு இடம்பெற்றது. இதன் உச்சக் கட்டத்தில் பிரிட்டனில் இருந்து தேறிய மூலதன வெளியேற்றம் 9 வீத மொத்த தேசிய உற்பத்தியாக விளங்கியது () இது கிட்டத்தட்ட பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நெதர்லாந்தில் இருந்து வெளியேறிய அளவுக்கு உயர்ந்து காணப்பட்டது. இது 1980பதுகளின் நடுப்பகுதியிலும் கடைப்பகுதியிலும் ஜேர்மனியிலும் யப்பானிலும் நடைமுறைக் கணக்கு உபரிகள் நூற்றுக்கு 4.5 வீதம் வரை அதிகரித்திருந்த அளவுடன் ஒப்பிடுகின்றது. முதலாம் உலக யுத்தத்துக்கு முன்னர் தனியார் மூலதனம் கட்டுப்பாடற்ற விதத்தில் நகர்ந்தது. கணிசமான அளவு வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு இருந்த போதிலும் இதில் பெரும்பகுதி புதிய உலகத்தின் புகையிரத பாதைகளையும் மற்றும் கட்டுமானங்களையும் நிதியீட்டம் செய்யும் கடன்பத்திரங்களாகப் பாய்ந்து வந்தது.

ஆனால் இந்த அனைத்துலகமயப் போக்கானது உற்பத்திச் சக்திகளை ஒரு அமைதியான அபிவிருத்திக்கு இட்டுச் செல்லவில்லை. மாறாக இது உலக முதலாளித்துவம் வீழ்ச்சி காணச் செய்ததோடு முதலாம் உலக யுத்தத்தையும் வெடிக்கச் செய்தது. அத்தோடு இது ஒரு பாரதூரமான அரசியல் விளைவுகளையும் கொண்டிருந்தது. யுத்தத்துக்கு முன்னைய காலப்பகுதியில் தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தில் மேலாதிக்கம் கொண்டிருந்த இரண்டாம் அகிலத்தின் கட்சிகளதும் தொழிற்சங்கங்களதும் தேசிய சீர்திருத்தவாத முன்னோக்கின் நிச உள்ளடக்கம் யுத்தத்தின் வெடிப்புடன் இந்த அமைப்புக்கள் தமது சொந்த ஆளும் வர்க்கங்களை ஆதரிக்கச் சென்றதும் அம்பலமாகியது.

மேலும் பொருளாதாரப் போக்கின் அனைத்துலகமயமாக்கத்தினால் உருவான முதலாளித்துவத்தின் வரலாற்று நெருக்கடியின் வெடிப்பும் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளுக்கு இடையேயான யுத்த வடிவினை எடுத்தமையும் சமூக குழறல் வெடிப்புக்களின் எழுச்சியை உருவாக்கிய இது தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தேசிய சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் சோசலிச அனைத்துலகவாதத்துக்கும் இடையேயான சக்திகளின் சமபலநிலையை மாற்றிவிட்டது. யுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒரு தனிமைப்பட்ட சிறுபான்மையினராக விளங்கிய லெனின், ட்ரொட்ஸ்கி தலைமையிலான அனைத்துலகவாதப் போக்கானது, ஸ்வீடியாவில் ஒரு சிளர்ந்து வந்த தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமைக்கு வந்ததோடு, முதலாவது வெற்றிகரமான சோசலிச புரட்சிக்கும் தலைமை கொடுத்தது. இது ஒரு புதிய அகிலத்தை மூன்றாம் அகிலத்தை ஸ்தாபித்தது. இது ஒரு சில வருட கால இடைவெளிக்குள் உலகம் பூராவும் இருந்த மிகவும் வர்க்க நளவு கொண்டதும் புரட்சிகர உணர்வு கொண்டதுமான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அரசியல் விசுவாசத்தை கொண்டிருந்தது.

1920பதுகளும் 1930பதுகளும் ஒரு புறத்தில் உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின்

தாய்லாந்து டைனமிக் விளையாட்டு பொருள் பக்ரியுள் நுழையும் இளம் தொழிலாளர்

யுத்தத்துக்கு முன்னைய சமபலநிலையை மீள்பெற்றுக் கொள்ள முடியாத முதலாளி வர்க்கத்தின் இயலாமையையும் மறுபுறத்தில் தலைமையின் காட்டிக் கொடுப்புக்கள் காரணமாக முதலில் சமூக ஜனநாயகமும் பின்னர் ஸ்டாலினிசமும் அனைத்துலக முதலாளி வர்க்கத்தை தாக்கிவிட முடியாத தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் இயலாமையையும் குறித்து நின்றது.

ஒரு தங்க நியமத்தின் மூலம் யுத்தத்துக்கு முன்னைய நிலைமையை மீள் நிர்மாணிக்க எடுத்த முயற்சிகள் தகர்ந்து போயின. கடந்த காலத்தைப் போல பிரிட்டன் தொடர்ந்தும் உலக நிதி அமைப்பை ஆதரிக்கக் கூடிய இயலாமைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அமெரிக்காவினால் இன்னமும் அதைச்செய்ய இயலவில்லை. அனைத்துலக வர்க்கம் வீழ்ச்சி கண்டது. 1929க்கும் 1932க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அது மூன்றில் இரண்டு பங்காகச் சுருங்கியது. அனைத்துலக மூலதனத்தின் பாய்ச்சல்கள் நின்று போயிற்று. உலகம் பொருளாதார மந்தத்தினுள்ளும் பின்னர் யுத்தத்தினுள்ளும் மூழ்கடிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் ஆரம்பித்த பொருளாதார மீள்நிர்மாண போக்குக்கள் உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் யுத்தத்துக்கு முன்னைய கூட்டு அமைப்பை மறுசீரமைப்பதில் வெற்றி பெறவில்லை. பல வழிகளில் இது மூன்று தகாப்தங்களுக்கு முன்னர் உலக முதலாளித்துவத்தை வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச்சென்ற அதே அனைத்துலகப் போக்கின் இயக்கத்தைத் தடுக்க தேசிய அரசினைப் பயன்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாக விளங்கியது.

அமெரிக்காவின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் யுத்தத்துக்கு முன்னைய வர்க்கக் கூட்டுக்கள் வளர்ச்சி கண்ட வீழ்ச்சியில் சலைக்கப்பட்டது. கார்ட்டல்களினாலும் சங்க வரிகளினாலும் பிரிக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய சந்தை இணைக்கப்பட்டது. 1930பதுகளில் அடியோடு ஸ்தம்பித்துப் போன அனைத்துலக வர்க்கம் மீண்டும் விரிவுகாணத் தொடங்கியது. பிரெட்டன்வூட் அமைப்பு இதைப் பற்றி நாம் பின்னர் விரிவாக ஆராய்வோம். வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றதோடு அழிவுமிகக் நாணய மதிப்பிறக்க யுத்தங்களின் அச்சுறுத்தல்களை நீக்கி, ஒரு நிலையான விகிதத்தில் நாணயங்கள் மாற்றப்படுவதை ஊர்ஜிதம் செய்தது.

எவ்வாறெனினும், மூலதனத்தின் எவ்வாறெனினும், மூலதனத்தின்

அனைத்துலக நகர்வு 1914க்கு முன்னைய காலப்பகுதியின் பண்புகளை கொண்ட காலப்பகுதி புதுப்பிக்கப்படவில்லை. உண்மையில் புதிய அமைப்பின் சிற்பிகள் குறிப்பாக ஹரி டெக்ஸ்டன் வைட்டும் () ஜோன் மேனார்ட் கீன்சும் () மூலதனத்தின் அனைத்துலக நகர்வானது 1930பதுகளின் வீழ்ச்சிக்கு நேரடியாக இட்டுச் சென்றது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். சமூக சேமநல நடவடிக்கை வேலைத்திட்டங்களும் அரசாங்க செலவினங்கள் மூலம் சேள்வியை (demand) ஊக்குவிப்பதும் பிரமாண்டமான வேலையின்மை ஏற்படுவதைத் தடுக்க அவசியம் என இவர்கள் வாதிட்டனர். மூலதனம் ஒரு நாட்டில் இருந்து மற்றொரு நாட்டுக்கு சுதந்திரமாக நகர இடம் கிடைக்குமானால் இதைத் தடுக்க முடியும் என்றனர். 1930பதுகளில் தமது கோட்பாடுகளை முன்வைத்து பேசுகையில் கீன்ஸ் வலியுறுத்தியது போல் பண்டங்களும் கருத்துக்களும் அனைத்தலக ரீதியாக நகர்கையில் மூலதனம் "கைத்தறி"யாக அவசியம் என்றார்.

யுத்தத்தின் பின்னைய உலக முதலாளித்துவத்தின் மறுநிர்மாணத்தின் மையத்தில் மூலதனத் திரட்சிக்கான சுவர்ச்சிப்புள்ளியாக தேசிய பொருளாதாரத்தின் புனருத்தாரணம் விளங்கியது. இது அதற்குப் பதிலாக சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளையும் தொழிற் சங்கங்களையும் அரசினை இயக்குவதில் இணைத்துவிட்டது. அவர்கள் சமூக சீர்திருத்தவாத சீன்சிய வேலைத்திட்டங்களதும் தேசிய பொருளாதார விதிகளதும் நிர்வாகிகளாகினர்.

பிரெட்டன்வூட்ஸ் அமைப்பானது 1914ல் முதலாளித்துவத்தை வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்ற பொருளாதாரச் சக்திகளைத் தடுக்கும் ஒரு முயற்சியாக இருந்த வேளையில் அதனால் உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் முரண்பாடுகளில் இருந்து தலையெடுத்தது விட முடியவில்லை. 1971ல் அமெரிக்க டாலருக்கு இருந்து வந்த தங்க பின்னணி நீக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பிரெட்டன்வூட்ஸ் அமைப்பின் அடிப்படை தகர்க்கப்பட்டதோடு 1973ல் இருந்து மிதக்கும் நாணய மாற்றுவீதம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

தேசிய விதி

நிலையான நாணயமாற்று வீதம் தேசிய விதிகளின்வரம்புகள் மீறப்படாமல் இருப்பது உடையது. அதைத் தொடர்ந்து வேறு

மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பெரும் முதலாளித்துவ நாடுகள் மூலதன நகர்ச்சி மீது தாம் கொண்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் கசவிட்டன. ஜேர்மனியும் அமெரிக்காவும் 1975-75ஆம் பிரித்தானியா 1979ஆம் ஐப்பான் 1980ம் ஆண்டிலும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் 1980பதுகளிலும் கவிட்டன. அபிவிருத்தியையும் நாடுகள் எனப்பட்டவை அதிகரித்த விதத்தில் மூலதனத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை முடிவுக்கு கொண்டுவந்தன. அவற்றின் தேசிய ஒழுங்கமைப்பு பொறிமுறைகள் நிறுத்திக் கொண்டன.

1971-73ல் பிரெட்டன்வூட்ஸ் அமைப்பு வீழ்ச்சி கண்டதும் கீன்சும் ஏனையோரும் முதலாளித்துவ ஒழுங்கு நிலைப்பாட்டுக்கு ஒரு ஆபத்தானதாகக் கண்ட அனைத்துலக மூலதனப் பாய்ச்சல் போக்கானது துரிதமான வீதத்தில் அதிகரித்தது.

1980ல் பல முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் மொத்த உள்ளூட்டு உற்பத்தியின் 10 வீதமாக விளங்கிய எல்லைகளுக்கு ஊடான பொண்டுகளதும் பங்குகளதும் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் 1995ல் 100 வீதங்களையும் தாண்டின. 1980பதுகளின் அர இறுதியிலும் 1990களின் முதல் அர இறுதியிலும் கடதாசி முதலீடுகளின் பாய்ச்சலும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளும் முன்னேறிய நாடுகளில் மூன்று மடங்காக பெருகியது. அதேவேளையில் இதற்கிடையே 1984-90க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பெரும் கைத்தொழில் நாடுகளில் இருந்து நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடு நான்கு மடங்காகியது.

இந்த நூற்றாண்டின் பொருளாதார வரலாற்றை சுருக்கமாக ஆய்வு செய்யுமிடத்து அது இன்று இடம்பெற்று வரும் பூகோளத்தியான பரிணாமங்களின் சிறப்பு முக்கியத்துவத்தை தெளிவுபடுத்துகின்றது. ஒரு தொகை பொருளாதார அரசியல் காரணிகளால் பல தசாப்தங்களாக அனைத்துலகமயமாக்கல் போக்குக்கள் தடைசெய்யப்பட்டதன் பின்னர் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக உலக மூலதனம் 1914க்கு முன்னர் இது ஆரம்பித்த பாதையக் காட்டிலும் பெரிதும் துரிதமான முறையில் அபிவிருத்தி கண்டுள்ளது. இதன் பெறுபேறுகள் பெரிதும் குழறல் மிக்கவைகளாக விளங்கும்.

-தொடரும்.

வியட்னாம் ஏற்றுமதி வலயத்தில் வேலைநிறுத்தம்

வியட்னாம் ஏற்றுமதி தயாரிப்பு வலயத்தில் வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் வெடித்துள்ளன. இது வியட்னாம் ஸ்டாலினிச ஆட்சியாளர்களின் பொருளாதார, அரசியல் நெருக்கடிகளை மேலும் சிக்கலாக்கி உள்ளது. உலகிலேயே குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்படுவதும் டிரான்ஸ் நஷனல் கம்பனிகளின் முதலீடுகளால் பெரிதும் கவரப்பட்டுள்ளதான வியட்னாமில் ஆளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேலைத்தலங்களில் ஒரு இராணுவமயமாக்கப்பட்ட ஆட்சிமுறையைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக ஏற்றுமதி தயாரிப்பு வலயங்களில் இது கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஏற்றுமதி தயாரிப்பு வலயங்களில் வேலைநிறுத்தங்கள் அரசாங்கத்தினாலும் தொழிற்சங்க அமைப்புக்களாலும் ஒழுங்கு முறையாக நகர்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

இருந்த போதிலும் 1997ல் இந்த ஏற்றுமதி தயாரிப்பு வலயத்தில் 2000க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1995ல் இருந்து பல வேலைநிறுத்தங்கள் தெற்கு கைத்தொழில்

வலயங்களில் இடம்பெற்ற போதும் ஹோசியின் நகரில் (சைகோன்) உள்ள ஏற்றுமதி வலயங்களில் 400க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் இரண்டு வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டனர். இப்போராட்டங்கள் 1997 ஜூன் 24ல் ஆரம்பமாகின.

இந்த இரண்டு வேலைநிறுத்தங்களும் நாற்றுக்கு நாறுவிதமும் தாய்வானியருக்கு சொந்தமான பக்டரிகளிலேயே இடம்பெற்றுள்ளன. டெல்பி: இது ஒரு சப்பாத்து பக்டரி. ரோன் மை: இது ஒரு கையுறைத் தயாரிப்பு பக்டரி. இங்கு இடம்பெற்றுள்ள சம்பவங்கள் ஸ்டாலினிஸ்டுகளால் இந்த வேலைத்தலங்களில் திணிக்கப்பட்டுள்ள காட்டுமிராண்டி வேலைநிலைமைகளைக் காட்டுகின்றது. இவர்கள் பெரும் கம்பனிகளுடன் கூட்டாகவோ அல்லது அவற்றின் சார்பிலோ இவற்றை செய்கின்றனர்.

டுவான் துவான் ஏற்றுமதி தயாரிப்பு வலயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஸ்டாலினிச அரசாங்கம் தாய்வானின் பேர்போன கம்யூனிச எதிர்ப்பு ஆளும் கட்சியான குவாமிங்டானுடன் நேரடியாகக் கூட்டுச்

சேர்ந்து கொண்டுள்ளது. அக்கட்சி இந்த வலயத்துக்கான நிதியீட்டம் செய்வதோடு அதைக் கட்டுப்பாட்டிலும் கொண்டுள்ளது.

1997 ஜூன் 24ம் திகதி 200க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் டெல்பி வேலைத்தலத்தில் இருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர். தாய்வானிய மேற்பார்வையாளர்களால் தம்மீது விதிக்கப்பட்ட மானக்கேடான தண்டனைகளை எதிர்த்தே அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர். இது அவமானங்கள் வாய்ப்புமும் உடல் ரீதியிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. அத்தோடு அவர்கள் நீண்ட நேரம் கியூவில் நிறுத்தப்பட்டு மழையில் நிற்குமாறு தள்ளப்பட்டனர்.

அத்தோடு தொழிலாளர்கள் பலாத்காரமான மேலதிக நேர வேலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்படியும் வேண்டினர். அதைத் தொடர்ந்து வந்த மாதங்களில் பக்டரி நிர்வாகம் தொழிலாளர்களின் வேலைத்தலத்தில் ஒவ்வொரு வேலைமுறைக்குப் பின்னரும் மேலதிகமாக 4 மணித்தியாலங்கள் வேலைசெய்யும்படியும் நெருக்கியது. ஆனால் இந்த நேரத்துக்கு எந்தவிதமான மேலதிக நேரக்

கொடுப்பனவும் வழங்கப்பட்டது கிடையாது. இதைச் செய்ய மறுத்தோர் ஒரு நாளைக்கு 20000 டொங் (2.70 டாலர்கள்) தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். இது நாட் சம்பளத்தை விட அதிகம். கழிவறையில் நிற்பதாக அல்லது ஓய்வெடுப்பதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டோர் ஒவ்வொரு தடவையும் 50000 டொங் (6.75 டாலர்) தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். இது அவர்களின் மாதச் சம்பளத்தில் அரைப் பங்கை கழித்துக் கொள்ளச் செய்தது.

டோன் மை பக்டரியின் பணிப்பாளர் ஜூன் 23ம் திகதி ஒரு கட்டளையை விடுத்தார். ஜூன் மாத இறுதிக்கு முன்னர் சம்பளக் கொடுப்பனவு முறை மாற்றப்படும் எனவும் ஏதும் பாக்கிச் சம்பளம் இருப்பின் அது செலுத்தப்படாது எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது. மறுநாள் இதனை ஆட்சேபிக்கும் வகையில் 200க்கும் அதிகமான தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கினர். முழுச் சம்பள கொடுப்பனவை கோரிய தொழிலாளர்கள் சம்பள முறை மாற்றம் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த வேண்டும் எனவும் வேண்டினர்.

ஜேர்மனியில் 40000 தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம்

பெப்பிரவரி 6ம் திகதி ஜேர்மனியின் வேலையின்மை அலுவலகத்துக்கு எதிரில் இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தில் நாடு தளவிய ரீதியில் சுமார் 40000 மக்கள் கலந்து கொண்டனர். அவர்களின் ஆர்ப்பாட்டமும் அரசாங்கம் வேலையற்றவர்களின் உத்தியோகபூர்வமான புள்ளிவிபரத்தை வெளியிட்டதும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த விதத்தில் இடம்பெற்றன. இறுதியாக வெளிவந்த புள்ளிவிபரங்களின் படி வேலையற்றோர் தொகை 4,823,000 எனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு மேலதிகமாக 20 இலட்சம் வேலையற்றோர் இந்த உத்தியோகபூர்வ புள்ளி விபரங்களில் கணிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் ஒன்றில் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லை. அல்லது அவர்கள் முன்கூட்டி ஓய்வு, மறுபயிற்சி திட்டங்கள் அல்லது தொழில் தேடிக்கொள்ள முடியாதவர்களுக்கான அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் மூலம் முடிமறைக்கப்பட்டு விட்டனர்.

1932-33 ன் பின்னர் ஜேர்மனியில் இவ்வளவு பெருந்தொகையானோர் வேலையின்றி இருந்தது கிடையாது. கிழக்கு ஜேர்மனியில் வேலையற்றவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்து கொண்டுள்ளது. இது 21.1 வீதமாக உள்ளது. 1997 ஜனவரியில் இருந்து கிழக்கு ஜேர்மனியில் வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை 180000 ஆல் அதிகரித்துள்ளது. இப்போது இது 1.6 மில்லியனாக இருந்து கொண்டுள்ளது. பல ஜேர்மன் நகரங்களில் வேலைசெய்யும் வயதை அடைந்த நால்வரில் ஒருவர் வேலையில்லாமல் உள்ளனர்.

வேலையற்றோர் தொகையில் இந்த ஆண்டு ஒரு பெரும் அதிகரிப்பு காணப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் செலவினங்கள் சமஷ்டி அரசாங்கத்தினாலும் மாநில, உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களாலும் கடுமையாக வெட்டப்பட்டு இருப்பதே காரணம். கிழக்கு ஜேர்மனியில் வேலைவழங்கும் திட்டங்கள் எனப்பட்டவை பல ஒரு முடிவுக்கு வரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மோட்டார் கார் கைத்தொழிலில் சுமார் இரண்டு இலட்சம் தொழிலாளர் வேலை இழப்பர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவர்கள் இன்றைய மோட்டார் கார் கைத்தொழில் தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர்.

இன்றைய எதிர்ப்புக்கள் பெருமளவுக்கு சான்சலர் ஹெல்மட் கோலின் அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவே திருப்பப்பட்டுள்ளன. சமூக ஜனநாயகக் கட்சிக்குப் பதிலாக கோல் 1982ல் ஆட்சிக்கு வந்த போது மேற்கு ஜேர்மனியில் வேலையின்மை 1.8 மில்லியன்களாக இருந்தது. அன்று தொடக்கம் இது மேலும் அதிகரித்துள்ளது. 1991ல் முன்னைய ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசில் () 900000 பேர் வேலையின்றி இருந்தனர். 1995-96ல் வேலையின்மை 1930பதுகளின் அதிகரித்த மட்டத்தைத் தொட்டபோது சான்சலர் கோல் தொழில் கொள்வோர்களுடனும் தொழிற்சங்கங்களுடனும் சேர்ந்து 'இது 2000 ஆண்டுகளில் வேலையற்றோர் வீதம் அரைவாசியாகக் குறைக்கப்படும்' என வாக்குறுதி வழங்கினார்.

சில வேலையற்றோர் குழுக்கள் பிரான்சிய மாதிரியைப் பின்பற்றி ஆர்ப்பாட்டங்களை ஒழுங்கு செய்தன. இதில் சில வேலையற்றோர் அலுவலகங்களும் சமூக பாதுகாப்பு அலுவலகங்களும் மக்களால் உள்ளம்மர்வுக்கு உள்ளாகின. இங்கு அடிக்கடி ஒலித்த சுலோகம் 'பிரான்சிய சுழ்நிலைகளையும் அமெரிக்க நிலைமைகளையும் காட்டி ஒய்மோசமானது' என்பதேயாகும்.

பல வருடங்களாக தொழிற்சங்கங்கள் இந்த வேலையின்மை குழுக்களுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டி வந்தன. ஆனால் இந்தத் தடவை ஆர்ப்பாட்டங்களைத் தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காக அவற்றுடன் மென்மையாக நடந்து கொண்டன.

பொஸ்னியா அமெரிக்க படைகளின் காலக்கெடு மீண்டும் நீள்கிறது

அமெரிக்க பில் கிளின்டன் ஆட்சியாளர்கள் பொஸ்னியாவில் தங்கியுள்ள அமெரிக்கப் படைகளின் காலக்கெடுவை மீண்டும் காலவரையறையின்றி நீடித்துள்ளது. இவற்றின் வாபசுக்கான வாக்குறுதிகள் ஏற்கனவே இரண்டு தடவைகள் வெள்ளை மாளிகை ஆட்சியாளர்களால் கௌரவிக்கப்படவில்லை. கடந்த டிசம்பர் 18ம் திகதி வெள்ளை மாளிகையில் இடம்பெற்ற ஒரு பத்திரிகையாளர் மாநாடு உலகின் சகல மூலை முடுக்குகளிலும் வாழிங்டனின் இராணுவத் தலைமீடு வளர்ச்சி கண்டுள்ளதை அறிவித்தது.

1995ம் ஆண்டின் டேற்றன் உடன்படிக்கை தொடக்கம் பல்லாயிரக் கணக்கான அமெரிக்கப் படைகள் நேட்டோ படைகளின் கீழ் அமெரிக்கா தலைமையில் இங்கு இருந்து கொண்டுள்ளன. 30000 க்கும் அதிகமான படைகளுள் இவர்களின் எண்ணிக்கை 8500க்கும் அதிகம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

1996ன் இறுதியில் இந்த அமெரிக்கப் படைகள் வாபஸ்பெறப்பட்டுவிடும் எனக் கிளின்டன் முதலில் வாக்குறுதியளித்திருந்தார். அவர் ஜனாதிபதியாக மீண்டும் தெரிவுசெய்யப்பட்டதுதான் தாமதம் இவர்கள் 1998 ஜூன் வரை தொடர்ந்து இருப்பர் என அறிவித்தார்.

இப்போது வெள்ளை மாளிகை, அமெரிக்கப் பயணத்தை பூர்த்தி செய்ய நாள் குறிக்க முடியாது என அறிவித்துக் கொண்டுள்ளது. கிளின்டன் பொஸ்னியாவில் உள்ள அமெரிக்க படைகளை மீளாய்வு செய்ய என 1997 டிசம்பர் கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் ஜனாதிபதி பதவி போட்டி வேட்பாளர் பொப்டோலுடன் (குடியரசுக் கட்சி) பொஸ்னியா சென்றிருந்தார்.

இந்தக் கால நீடிப்புக்கு ஆதரவாக கிளின்டன் இருமுனை வாதங்களை முன்வைத்தார். முதலாவது நேட்டோ ஆக்கிரமிப்பு படைகள் இந்தப் பணியை முடிவுக்குக் கொண்டுவதில் மாபெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. வீதிகளையும் பாடசாலைகளையும் அரசியல் விதிமுறைகளையும் மீள அமைக்க உதவி வருகின்றது. அதே சமயம், அவர் இந்த முன்னேற்றம், பின்வாங்கச் செய்ய முடியாதவை அல்ல என வாதிட்டார்.

பொஸ்னியா தொடர்ந்தும் இனக்குழு அடிப்படையில் பிளவுபடுத்தப்பட்ட நாடாக இருந்து கொண்டுள்ளது. இணைந்த தபால் சேவை கூட இல்லாமலேயே அது இருந்து வருகின்றது. உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் அகதிகளாக்கப்பட்ட 20 இலட்சம் அகதிகளில் 20வீதத்துக்கும் குறைந்தவர்கள் மட்டுமே தமது வீடுகளுக்கு திரும்பிக் கொள்ள முடிந்துள்ளது. சேர்பிய, குரோஷிய, பொஸ்னிய முஸ்லீம் படைகள் ஒரு எதிர்கால மக்கள் படுகொலைகளுக்கான ஆயுத சேகரிப்பில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுள்ளன.

பொஸ்னியாவின் இந்த அமெரிக்கப் படைகளையும் உள்ளடக்கிய நேட்டோ படைகளின் நடவடிக்கைகள் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்துக்கு சமானமானதாக இருந்து கொண்டுள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழக தமிழ் மாணவர்களுக்கு எதிரான அரசு ஒடுக்குமுறை உக்கிரம்

பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் மாணவர்கள் சுதந்திரமான முறையில் கல்விபெறும் உரிமை உட்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும் நிலைமைக்கு இடைவிடாது முகம் கொடுத்துள்ளனர். இந்த வருடத்தினுள் பல்கலைக் கழகத்தினுள் பொலிசார் பலதடவை பாய்ந்துள்ளதோடு பல தமிழ் மாணவர்கள் பொலிஸ் கூடுகளில் தள்ளப்படும் சித்திரவதைகளுக்கும் உள்ளானார்கள்.

கடந்த பெப்பிரவரி 16ம் திகதி இரவு 10.30க்கு நூற்றுக்கும் அதிகமான பொலிசார் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தினுள் நுழைந்ததோடு விடுதலைப் புலிகளைத் தேடும் சாட்டில் தேடுதல் வேட்டையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதில் மூன்று தமிழ் மாணவர்களும் மூன்று ஊழியர்களும் பேராதனைப் பொலிசாரினால் கைது செய்யப்பட்டனர். மூன்று மாணவர்களும் விசாரணைகளின் பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்ட போதிலும் கைது செய்யப்பட்ட ஊழியரில் ஒருவர் தொடர்ந்தும்

தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்.

அடுத்து பெப்பிரவரி 21ம் திகதி திருகோணமலையில் இருந்து தமது உறவினரைச் சந்திக்க வந்த இரண்டு தமிழ் இளைஞர்கள் இரண்டு பல்கலைக் கழக மாணவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில் பல்கலைக் கழக பாதுகாப்பு அதிகாரிகளினால் கைது செய்யப்பட்டு பேராதனை பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் பேராதனைப் பொலிசாரினால் கண்டி பொலிசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

இதைத் தொடர்ந்து குச்சுவெளி பகுதியைச் சேர்ந்த பூபாலசிங்கம் சிவகுமாரன் என்ற மாணவன் பேராதனைப் பொலிசாரினால் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த மாணவன் இதுவரை விடுதலை செய்யப்படாததோடு பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் இந்த கைது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "கைது செய்யப்பட்ட மாணவன் ஏற்கனவே விரிவுரைகளில் கலந்து கொள்வதில் இருந்து தடைசெய்யப்பட்டவர்.

ஆதலால் அவர் பல்கலைக் கழக பூமியில் தங்கி நிற்பது சட்டவிரோதமானது" என்றுள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தினுள் இயங்கும் ஜனநாயக மித்துரோ அமைப்பினரும் பாசிச ஜே.வீ.பியினதும் மாணவர் கும்பல்கள் தமிழ் மாணவர்களுக்கு எதிரான இனவாத அரசு ஒடுக்குமுறையுடன் அணிதிரண்டு கொண்டுள்ளனர். தலாதா மாளிகை குண்டு தாக்குதலுக்கு உள்ளானதற்கு மறுநாள் கண்டி நகரில் உள்ள இந்து கோவில்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற இனவாத தாக்குதல்களில் இந்த இனவாத கும்பல்களின் வழிநடாத்தலின் கீழ் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 80மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளச் செய்யப்பட்டனர். அன்றைய தினம் கண்டி நகரில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற இனவாத ஊர்வலங்களில் கலந்து கொண்டவர்கள் எடுத்துச் சென்ற பதாகைகளும் சுவரொட்டிகளும் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தினுள்ளேயே

தயார் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இந்த இனவாதக் கும்பல்கள் தமிழ் மாணவர்களில் பெரும்பான்மையினரை விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் எனக் காட்டுவதன் மூலம் பல்கலைக் கழகத்தினுள் அரசு ஒடுக்குமுறைக்கு அழைப்பு விடுப்பவர்களாக இருந்து கொண்டுள்ளனர்.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தடைசெய்யப்பட்டதன் பின்னர் மாணவர் அடையாளப் பத்திரத்தில் விலாசம் யாழ்ப்பாணம் என்றிருப்பின் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்க அங்கத்தவர்கள் என பொலிசார் கூறுவதாக தமிழ் மாணவர்கள் எமது நிருபரிடம் தெரிவித்தனர். விலாசம் வேறுவிதமாக இருப்பின் அவரை விடுதலைப் புலிகள் இயக்க சந்தேக நபராகக் கணிக்கும் விதிமுறையும் நடைமுறையில் இருந்து கொண்டுள்ளதாக அவர்கள் மேலும் தெரிவித்தனர்.

புதிய தொழிலாளர் பாதை வெளியீடு

லியொன் ட்ரொட்ஸ்கியும் 20ம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்தின் தலைவிதியும்

டேவிட் நோர்த்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோக்கு

பொது மக்கள் மூலம் கொடுக்கும் சகல பிரச்சினைகளும் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள சகல போராட்டங்களும் முன்னோக்கு. தலைமை பற்றிய அரசியல் பிரச்சினைகளை உக்கிரமான முறையில் தோற்றுவிக்கின்றது. இந்தச் சவாலுக்கு முகம் கொடுக்க, அனைத்துலகக் குழுவின் தலைமையிலான நான்காம் அகிலத்தினால் மட்டுமே முடியும். அனைத்துலகக் குழுவின் கிளைகளால் புதிய கட்சிகளை ஸ்தாபிதம் செய்வதானது. முதலாளித்துவ முறைக்கு எதிராக தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் போராட்டத்துக்குக் கிளம்பும் மக்களுக்கு சமூக சமத்துவத்தையும் நீதியையும் ஜனநாயக சுதந்திரத்தினையும் கொண்ட மாற்று வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆட்சி பற்றிய முன்னோக்கில் வழிகாட்டுவதற்கே.

விலை ரூபா 40.00

மார்க்சிசமும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிரச்சினைகளும்

ஒன்பது விரிவுரைகள்

1. லியொன் ட்ரொட்ஸ்கியும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் சோசலிசத்தின் தலைவிதியும்
2. பூகோளமயமாக்கமும் வரலாற்று அர்த்தமும் புரட்சிகரத் தன்மையும்
3. சீர்திருத்தவாதமும் புரட்சியும்-பேர்ன்ஸ்டீனிற் கு எதிரான போராட்டமும் வரலாற்று முன்னோக்கும்
4. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஸ்டாலினிசம்: ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்.
5. நிரந்தரப் புரட்சி--இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் அதன் படிப்பினைகள்.
6. நிரந்தரப் புரட்சி-காஸ்ட்ரோவாதமும் குட்டி முதலாளித்துவ தேசியவாதமும்
7. தொழிற்சங்கங்களின் 150 ஆண்டுகள்- ஒரு மார்க்சிச மதிப்பீடு
8. கலை, கலாச்சாரம், சோசலிசம்
9. சோசலிச சமத்துவமும் புரட்சிக் கட்சியின் வேலைத்திட்டமும்

சிலாபம் மெல்புர சனசமூக நிலையம்	கம்பஹா சபத மாவத்த	கொழும்பு பொது நூல் நிலையம்
மார்ச் 15	மார்ச் 22	மே 10
மார்ச் 29	ஏப்பிரல் 05	மே 24
ஏப்பிரல் 5	ஏப்பிரல் 26	ஜூன் 07
ஏப்பிரல் 12	மே 10	
ஏப்பிரல் 26	மே 24	
மே 17	ஜூன் 7	
மே 31	ஜூன் 21	
ஜூன் 21	ஜூலை 5	
ஜூலை 5	ஜூலை 19	

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மாத இதழ்

சந்தா (தபால் கட்டணம் உட்பட)	
இதழ் 3	ரூ.27
இதழ் 6	ரூ.54
இதழ் 12	ரூ.108
இதழ் 24	ரூ.216

தொழிலாளர் பாதை

இலங்கையில் வெளியாகும் ஒரே சோசலிச தமிழ் பத்திரிகை

சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்

விபரங்களுக்கு: தொழிலாளர் பாதை முகாமையாளர், 90, 1வது மாளிகாகந்த ஒழுங்கை, மருதாணை, கொழும்பு 10 தொ.பே. 682220

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியில் சேருங்கள்

பெயர் முகவரி

கையொப்பம் திகதி
இக் கூப்பனை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி
பொதுச் செயலாளர், சோசலிச சமத்துவக் கட்சி 90, 1வது மாளிகாகந்த ஒழுங்கை, மருதாணை, கொழும்பு 10 தொ.பே. 682220